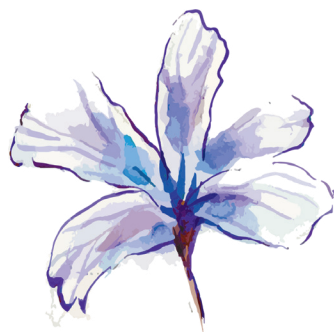

Bahá'u'lláh un 'Abdu'l-Bahá

PAPILDU TEKSTI

Bahá'u'lláh un 'Abdu'l-Bahá papildu teksti

Rīgas Bahai ticības draudze
2024

UDK 286

Ba174

Šis dokuments ir pieejams Bahāju uzziņu bibliotēkas „Vienotības pārles” vietnē: <https://bahai.lv/biblioteka/e-gramatas/>

Tulkots no tekstiem angļu valodā *Writings of Bahá'u'lláh: Additional Prayers Revealed by Bahá'u'lláh & Additional Tablets and Extracts from Tablets Revealed by Bahá'u'lláh* un *Writings and Talks of 'Abdu'l-Bahá: Additional Prayers Revealed by 'Abdu'l-Bahá & Additional Tablets, Extracts and Talks by 'Abdu'l-Bahá*. Pieejami: <https://www.bahai.org/library/> (2021. gada 13. jūnijs)

No angļu valodas tulkojis Pēteris Folkmanis 2021. gadā.

Redaktors: Māris Pavlovs

Korektore: Irēna Kalniņa-Ābeltiņa

Maketētāja: Ineta Alvarado

Pirmais izdevums

© Rīgas Bahai ticības draudze, latviešu valodā, 2024

© Bahá'í International Community, angļu valodā

Atsauces uz Korānu

Korāna vārsmas latviešu valodā pēc Ulda Bērziņa tulkojuma (*Korāns*. Latviešu valodā. Rīga: Neputns, 2011). Sūru un vārsmu atsauces, kuras attiecas uz Korānu, ir numurētas pēc šīs versijas.

ISBN 978-9934-620-39-3 (PDF)

ISBN 978-9934-620-38-6 (iespiesta)

Satura rādītājs

Papildu lūgšanas, kuras atklājis Bahá'u'lláh / 5

Papildu vēstuļraksti un izvilkumi no
vēstuļrakstiem, ko atklājis Bahá'u'lláh / 13

Papildu lūgšanas, kuras atklājis 'Abdu'l-Bahá / 19

Papildu vēstuļraksti, izvilkumi un runas,
ko atklājis 'Abdu'l-Bahá / 27

Piezīmes / 69

Papildu lūgšanas,
kuras atklājis Bahá'u'lláh

Šķīsts un svētdarīts Tu esi, ak, mans Dievs! Kā spalva var kustēties un tinte plūst pēc tam, kad sirsnīgas laipnības vēsmas ir beigušās un devības zīmes ir pazudušas, kad uzliesmojusi pazemojumu saule un izvilkti nelaimes zobeni, kad paceltas pāri skumju debesis un no varas mākoņiem nolijušas nelaimes šautras un atriebības šķēpi – tā, ka prieka zīmes ir aizgājušas no visām sirdīm un iepriecinājuma simboli ir izdzēsti no ikviena apvāršņa, cerības vārti ir slēgti, dievišķās žēlastības vēsmas ir pārstājušas virmot uzticības rožu dārzā un iznīcības virpulis ir satricinājis esamības koku. Spalva žēlojas, un tinte apraud savu likteni, un rakstu plāksne ir satriekta no šī kļiedziņa. Prātā valda satraukums no šo sāpju un bēdu garšas, un dievišķā Lakstīgala sauc: „Ak vai! ak vai! par visu, kas ir atklājies.” Un tas, ak, mans Dievs, nāk no nekā cita, kā vien Tavām apslēptajām vēlmēm.

—*Bahá'u'lláh*

Ak Tu, kas savā tvērienā turi vārdu valstības un visu lietu lielvalsti, Tu redzi, kā es esmu kļuvis svešinieks savā zemē savas mīlestības dēļ pret Tevi. Es Tevi lūdzu Tava sejas skaistuma dēļ, lai Tu padari manu tālumu no mājām par līdzekli, ar kura palīdzību Tavus kalpus varētu tuvināt Tavas Lietas Strūklakai un Tavas atklāsmes Rīta Zvaigznei. Ak Dievs, es piesaucu Tevi ar mēli, kas nav teikusi nevienu nepaklausības vārdu pret Tevi, pie Tavas neierobežotās varas un varenības lūgdams Tevi, lai Tu mani pasargātu Tavas žēlastības pavēnī un dāvā man spēku kalpot Tev un kalpot manam tēvam un mātei. Tu, patiesi, esi visuvarenais, palīgs briesmās, pašnodrošinātais.

—*Bahá'u'lláh*

Mūsu Kunga, Svētumu Svētuma,
Dižākā, Cildenā, Visugodinātā vārdā!

Gods Tev, ak Tu, kas esi visu būtņu Kungs un visas radības galīgais Mērķis! Es gan ar savas dvēseles, gan ķermeņa mēli apliecinu, ka Tu pats esi sevi atklājis un izpaudis, ka esi sūtījis savas vārsmas un uzrādījis savus pierādījumus un ka Tu esi neatkarīgs no visiem, izņemot sevi, un svētdarīts pāri visam, izņemot sevi. Es lūdzu Tevi ar Tavas Lietas godību un Tava Vārda spēku – žēlīgi palīdzītiem, kas ir

cēlušies īstenot to, kas viņiem nolikts Tavā Grāmatā, un izpildīt to, lai Tavas labpatikas aromāts varētu izplatīties plašumos. Tu, patiesi, esi visspēcīgais, žēlsirdīgais, piedodošais, dāsnaiss.

—*Bahá'u'lláh*

Mūsu Kunga, Svētumu Svētuma,
Dižākā, Cildenā, Visugodinātā vārdā!

Ak Dievs, mans Dievs! Tu redzi, kā Tavs kalps ir pagriezis skatienu pret Tevi un vēlēties, lai viņu pagodina tie darbi, kas viņam ir uzdoti Tavā Grāmatā. Ar Tavu Viscildenāko Spalvu piešķir viņam to, kas viņu tuvinās augstākajai virsotnei. Tu, patiesi, esi pasaules Izglītotājs un tautu Kungs, un Tu, patiesi, esi spēcīgais, visus pakļaujošais, visuvarenais.

—*Bahá'u'lláh*

Ak Dievs, mans Dievs! Gods Tev, ka esi mani novedis līdz Tavas atklāsmes apvārsnim, apgaismojis ar Tavas vēlības un žēlastības gaismas krāšņumiem, licis man teikt Tavu slavu un dāvējis man iespēju redzēt to, ko atklāj Tava spalva.

Pie dievišķā Lotus Koka lapu čabēšanas un pie Tavas vissaldākās runas, kas ir apbūrusi visu radīto lietu esību, es lūdzu Tevi, lai Tavā vārdā Tu mani audzini savu kalpu vidū, ak, vārdu valstības Kungs un zemes un debesu Darinātāj. Es esmu tas, kurš dienas un nakts laikā ir tiecies stāvēt pie Tavas devības durvīm un parādīties Tava taisnīguma troņa priekšā. Ak Kungs! Neatridi to, kurš ir pieķēries Tava tuvuma saitei, un neatņem no tā, kurš ir virzījis soļus uz Tavu augstāko stāvokli, godības virsotni un augstāko mērķi – to stāvokli, kurā katrs atoms izsaucas ar visdaiļrunīgāko mēli, teikdams: „Zeme, debesis, godība un valdīšana pieder visuvarenajam, visugodinātajam un visdāsnajam Dievam!”

—*Bahá'u'lláh*

Esi slavēts, ak Kungs, mans Dievs, par to, ka esi mani vadījis līdz Tavas atklāsmes apvārsnim un lēmis man tikt pieminētam Tavā vārdā. Pie Tava likteņa Ausekļa izlietajiem stariem un Tavas žēlsirdības okeāna mutuļojošajiem viļņiem, es lūdzu Tevi – gādā, lai

manā runā varētu būt Tevis paša cēlā Vārda ietekmes pēdas, tādējādi piesaistot visu radības pasauli. Tev ir vara darīt visu, ko Tu gribi ar Tavu brīnumaino un nesalīdzināmo izteikumu palīdzību.

—*Bahá'u'lláh*

Viņš ir nepārspējamais!

Slava Tev, ak Kungs, mans Dievs! Es lūdzu Tevi pie Tava viscildenā vārda mirdzoši greznajā Mājoklī un pie Tava viscildenākā Vārda pārpasaulīgās godības valdījumā – pasargā šo kalpu, kurš ir baudījis draudzību ar Tevi, uzklausījis Tavas balss skanējumu un atzinis Tavu pierādījumu. Tad nodrošini viņam labumu gan šajā, gan nākamajā pasaulē, un piešķir viņam taisnīguma stāvokli Tavā klātbūtnē, lai viņa kājas nepasalīdētu Tavā visugodinātajā un viscildenajā ceļā.

—*Bahá'u'lláh*

Viņš ir visugodinātais!

Slava Tev, ak, mans Dievs! Tu sauci pēc manis, un es Tev atbildēju. Tu izsauci mani, un es steidzos pie Tevis, ieejot Tavas žēlastības pavēnī un meklējot patvērumu pie Tavas vēlības durvju sliekšņa. Tu mani esi audzinājis, ak Kungs, ar Tavu rūpību, izvēlējies mani tikai Tev, radījis mani kalpošanai Tev un iecēlis mani stāvēt Tavā priekšā. Es lūdzu Tevi pie Tava visugodinātā vārda un pie Tavas dailes, kas aususi virs Tavas visaugstākās būtības apvāršņa, lai Tu atjauno manu saikni ar Tevi, tāpat kā Tu to bijī darījis iepriekš, un nenošķirtu mani no Tevis. Tad, ak mans Dievs, liec parādīties manī tam, kas ir Tevis cienīgs. Patiesi, Tu esi spēcīgs pār visām lietām.

—*Bahá'u'lláh*

Ak, mans Dievs! Ak, mans Dievs! Es liecinu, ka šī ir Tava diena, kas pieminēta Tavās grāmatās, Tavās vēstulēs, Tavos psalmos un Tavos vēstuļrakstos. Tajos Tu esi atklājis to, kas bija paslēpts Tavās zināšanās un glabājās Tavas nezūdošās aizsardzības krātuvēs. Es lūdzu Tevi, ak, pasaules Kungs, pie Tava Dižākā Vārda, ar kuru tika satricināti cilvēku locekļi, lai Tu palīdzētu Taviem kalpiem un kalponēm kļūt nelokāmiem Tavā Lietā un celties Tavā kalpošanā.

Patiesi, Tu esi spējīgs darīt visu, ko vēlies, un Tavā tvērienā ir visu lietu groži. Tu ar savu spēku un varu aizsargā ikvienu, kuru vēlies. Un patiesi, Tu esi visuvarenais, visus pakļaujošais, visspēcīgākais.

—*Bahá'u'lláh*

Runājot par viņa darīšanām, lai viņš deviņpadsmit reizes atkārtoto: „Tu, mans Dievs, redzi mani atraisītu no visa, izņemot Tevi, un pieķērušos pie Tevis. Tad vadi mani visās manās darīšanās uz to, kas man dod labumu Tavas Lietas godībai un Tavu mīļoto stāvokļa cildenumam.” Pēc tam lai viņš pārdomā šo jautājumu un uzsāk to, kas ienāk prātā. Šo dedzīgo ienaidnieku pretestību patiešām aizstās visaugstākā līmeņa labklājība.

—*Bahá'u'lláh*

Viņš ir Dievs, Viņš ir cildens,
varenības un diženuma Kungs!

Ak Dievs, mans Dievs! Es Tev arvien pateicos un slavēju Tevi visos apstākļos.

Labklājībā visa slava pienākas Tev, pasaulu Kungs, un, ja tās nav, visa pateicība pienākas Tev, ak, kas esi Ilgojums tiem, kuri Tevi ir atpazinuši!

Nelaimēs viss gods pienākas Tev, ak, visu Pielūgtais debesīs un virs zemes, un ciešanās visa godība pienākas Tev, ak, to siržu Apbūrēj, kuras Tevis ilgojas!

Grūtībās visa slava pienākas Tev, ak Tu, Mērķis tiem, kuri Tevi meklē, un mierinājumā visa pateicība pienākas Tev, ak Tu, kura piemiņa ir dārga to sirdīm, kas Tev tuvi!

Bagātībā viss krāšņums ir Tavs, kas esi to Kungs, kuri Tev nodevušies, un nabadzībā visa izrīkošana ir Tava, ak, to cilvēku Cerība, kas atzīst Tavu vienotību!

Priekā visa godība ir Tava, ak Tu, bez kura nav neviena cita Dieva, un bēdās visa daile ir Tava, ak Tu, bez kura nav neviena cita Dieva!

Badā viss taisnīgums ir Tavs, ak Tu, bez kura nav neviena cita Dieva, un sātā visa vēlība ir Tava, ak Tu, bez kura nav neviena cita Dieva!

Manā dzimtenē visas veltes ir Tavas, ak Tu, bez kura nav neviena cita Dieva, un trimdā visi lēmumi ir Tavi, ak Tu, bez kura nav neviena cita Dieva!

Zem zobena visa devība ir Tava, ak Tu, bez kura nav neviena cita Dieva, un mājas drošībā visa pilnība ir Tava, ak Tu, bez kura nav neviena cita Dieva!

Augstajā mājoklī viss devīgums ir Tavs, ak Tu, bez kura nav neviena cita Dieva, un uz necilajiem putekļiem visa labvēlība ir Tava, ak Tu, bez kura nav neviena cita Dieva!

Cietumā visa uzticība ir Tava, ak Tu, velšu Veltītāj, un ieslodzījumā visa mūžība ir Tava, ak Tu, kas esi vienmēr klātesošais Ķēniņš!

Visas veltes ir Tavas, ak Tu, kas esi devības Kungs un devības Valdnieks, un devības Ķēniņš! Es liecinu, ka Tevi vajag slavēt par Taviem darbiem, ak Tu, devības Avots, un, ka jāklausa Tavām prasībām, ak Tu, devības Okeāns. Tu esi Tas, no kura visas veltes ceļas, Tas, pie kura visas veltes atgriežas!

—*Bahá'u'lláh*

Esi slavēts, ak Kungs, mans Dievs! Svētī manu aci, manu ausi, manu mēli, manu garu, manu sirdi, manu dvēseli, manu ķermeni un visu manu būtību, lai nekas nevēršas ne pie neviena cita, tikai pie Tevis. Tad dod man dzert no kausa, kas piepildīts ar Tavas godības apzīmogoto vīnu.

—*Bahá'u'lláh*

Papildu vēstulraksti un
izvilkumi no vēstulrakstiem,
ko atklājis Bahá'u'lláh

Svētīgs ir tas, kurš jaunības un dzīves ziedu laikos celsies, lai kalpotu sākuma un beigu Kunga Lietai, un rotās savu sirdi ar Viņa mīlestību. Šādas vēlības izpausme ir lielāka nekā debesu un zemes radišana. Svētīgi ir nelokāmie, un labi klājas stingrajiem.

—*Bahá'u'lláh*

Manā iepriekšējā virsvaldībā pēctecības jautājums tika pilnībā dzēsts no Dieva Grāmatas. Kā visi zina, viss, kas tika atklāts ar Lidzcietīgā spalvu, aprobežojās tikai ar *Bayán* burtiem un spoguļiem. Arī spoguļu skaits nebija fiksēts.

—*Bahá'u'lláh*

Pie Dieva! Tas ir Viņš, kurš savulaik ir parādījies kā Gars,¹ pēc tam kā Draugs,² pēc tam kā 'Alí³ un beidzot šajā svētītajā, augstajā, pašpatiekamajā, cildenajā un mīlotajā vārdā. Patiesi, tas ir Hūsayn, kurš ar dievišķu vēlību ir parādījies taisnīguma valstībā, pret kuru ir cēlušies neticīgi ar to, kas viņiem piemīt no ļaunuma un netaisnības. Pēc tam viņi ar ļaunuma zobenu nocirta Viņa galvu un pacēla to uz šķēpa zemes un debesu vidū. Patiesi, šī galva runā no šī šķēpa smailes un saka: „Ak, ēnu pulks! Stāviet kaunā Mana krāšņuma, Mana diženuma, Manas neierobežotās varas un Manas varenības priekšā. Vērsiet skatienu uz sava neierobežotā Kunga vaigu, lai jūs atrastu Mani, saucošu jūsu vidū ar svētām un lolotām melodijām.”

—*Bahá'u'lláh*

Viņa kādu laiku bija blakus šim Kalpam.⁴ Viņa neparko neiemainītu pat vienu mirkli no šīs tikšanās ar šo Jaunekli pret šīs vai nākamās pasaules valdīšanu, kā arī ne uz mirkli nevēlējās būt no Viņa šķirta. Tomēr notika tas, kas bija iepriekš nolemts.

—*Bahá'u'lláh*

Slava Dievam, kas ļāvis mums atpazīt Viņa būtību un devis zināšanas par Viņa Lietu, nolīcis mūsu priekšā patiesības un pārliecības ceļu un atklājis visām radībām to, kas piedien Viņa neizsikstošajai vēlībai. Mēs izsakām pateicību Viņam visos apstākļos – tādu pateicību, kādu Viņš pats ir izteicis savā Grāmatā un mācījis kā apliecinājumu Viņa bagātīgajai labvēlībai un neierobežotai varai. Sveicieni un godība

nāk pār tiem, kas ir stingri pastāvējuši Viņa Lietā, izrunājuši Viņa slavēšanas vārdus, bijuši pagodināti uz klausīt Viņa aicinājumu, pagriezti sejas pret Viņa vēlibas apvārsni un tuvoties Viņa varenā vārda okeānam.

—*Bahá'u'lláh*

Viņi iet pa bīstamajām atdarināšanas takām, liedzot sev patiesās neatkarības ceļus.

—*Bahá'u'lláh*

Viņš ir vizinošais un visredzīgais.

Dažas pasaules tautas ir centušās runāt tikai savā dzimtajā valodā, uzskatot, ka tas veicina viņu cildenumu un virzību, gluži kā Persijas iedzīvotāji, kurus rotā talanta un spēju dāvanas, ir centušies runāt savā senajā valodā un attīrīt to no visa svešā. Tomēr šī Pārestības Cietušā acīs ir vēlams, lai viņi visu zemi uzskatītu par vienu valsti un, kā jau iepriekš teikts, cenšas popularizēt vienu vai divas valodas, ar kurām vienotības gaismā apņemt visu zemeslodi un tās iedzīvotāji varētu saņemt savu tiesu no zināšanu Saules un gudrības Okeāna.

Tas, kas ir pasaules un tās tautu vienotības cēlonis, ir radies no Visaugstākā spalvas dažādos vēstuļrakstos. Dievs dod, lai visi cilvēki varētu būt rotāti ar godīguma rotu un spētu ievērot taisnīgumu, lai viņi varētu baudīt jau pieminētā augļus un liecināt par to, ko ir noteicis viens patiesais Dievs – lai Viņam pieder godība. Viņš ir Tas, kurš vada, vizinošais, visredzīgais.

Izsakiet pateicību pasaules Miļotajam par to, ka Viņš jūs laipni atbalstīja un vadīja pretī tam, kas guļ apslēpts lielākās daļas cilvēku acīm. Viņš, tiešām, ir patiesība, neredzamo lietu zinātājs. Nav cita Dieva kā vien Viņš – Varenais, Vismiļotais.

—*Bahá'u'lláh*

Ja šodien Dievs – lai godināts Viņa vārds – izrunātu vārdu, ko cilvēki ir runājuši līdz šim un runās arī vēlāk, arī tad tas būtu jauns vārds. Pārdomājiet to. Apsveriet “dievišķās vienotības” jēdzienu, kuru Dieva Izpausmes ir izteikušas katrā virsvaldībā, un tas ir labs jēdziens, ko lietojušas visas pasaules tautas un ciltis. Neskatoties uz to, katrā virsvaldībā tas ir kļuvis jauns un tam nekādi nav ticis

atņemts tā jaunais raksturs. Katrā vārdā, ko Dievs runā, tiek iedvests jauns gars, un no tā izplūst dzīvības vēsmas gan uz āru, gan uz iekšu.

—*Bahá'u'lláh*

Ak tu, kas esi Manas patiesības atspulgs!

Ja tu snaud savā gultā, pacel galvu; un ja tu sēdi, celies Manā vārdā; un ja tu stāvi, ilgodamies pēc Mana krāšņuma, lido; un ja tu lido, tad, pateicoties Manai neierobežotai valdīšanai, pacelies; un ja tu esi pacēlies, Manas Lietas varenības dēļ apstājies Gara debesīs. Un atver savas lūpas Manā vārdā *Atvērējs*, un ļauj tavai mēlei kustēties Manā vārdā *Ierosinātājs*. Tad teic Manas melodijas un sludini: Ak, zemes un debesu iemītnieki! Ar viena patiesā Dieva starpniecību, patiesi, Viņš, kas ir mūžības Kungs, ir parādījis un spīdējis virs radišanas apvāršņa ar visaugstāko, viscildenāko neierobežoto varu.

—*Bahá'u'lláh*

Lai kāds pasaka Hádí⁵: „Ja jums būtu piemītusi kaut vai neliela izpratne, jūs liecinātu, ka atsauces uz šo viltīgo dvēseli⁶ bija tikai gudrības zīme un darīts ticības interesēs. Uz brīdi padomājiet par šo notikumu sākumu, lai jūs varbūt varētu saprast lietas, kas aizsegtas cilvēku acīm, un pārlicinieties, ka šī dvēsele jau no paša sākuma ir bijusi tikpat niecīga. Pienācīgi ņemot vērā labumu Lietuvai, kā arī dievišķās gudrības dēļ notika tas, kas bija noticis, un tas tika izplatīts visās malās.”

—*Bahá'u'lláh*

Patiesais atklāj, un cilvēku uzdevums ir izplatīt atklāto. Viņš patiešām sludinās savu Lietuvu ar izsūtīto un labvēlīgo eņģeļu rokām. Garīgās dvēseles noteikti iznāks no dievišķās aizsardzības plīvura, kas apkopos Dieva zīmes un vārsmas un sakārtos tos izcilākajā kārtībā. Tas ir Viņa drošais un neatsaucamais spriedums.

—*Bahá'u'lláh*

Par jūsu jautājumu attiecībā uz minimālo īpašuma summu, par kuru jāmaksā *Ḥuqúq*, tas tika pieminēts Viņa augstu slavētajā un spožajā klātbūtnē, un, atbildot uz to, Dižuma Mēle teica: Šis jautājums tika atklāts *Vissvētākajā Grāmatā* saskaņā ar *Bayán* paziņojumu. Vēlāk, kā

gudrības zīmi no Mūsu puses, Mēs noteicām, ka minimālā īpašuma vērtība, par kuru jāmaksā Ḥuqúq, ir deviņpadsmit [vienības]. Šī likuma pamatā ir nodrošināt, lai nākotnē tiktu nostiprināta vispārējā kase. Sīkāku informāciju varēs sniegt vēlāk.

—*Bahá'u'lláh*

Viņš ir.

Ak tu, kas pēc mērķa sasniegšanas izjūt šķiršanās sāpes! Es esmu Tas, kurš nevilcinās izsaukt atšķirtību. Es esmu Tas, kurš nebaidās izraisīt nošķirtību.

Ja tu vēlies Mani pazīt, zini, ka Es esmu Tas, kurš liedz tiem, kas ilgojas pēc Manis, sasniegt Manu svēto klātbūtni un norobežo viņus no piekļuves Manam tronim. Es esmu Tas, kurš dedzīgu mīlētāju sirdis atstāj šķiršanās ugunī un pamet tās pasaules tuksnesī. Es esmu Tas, kurš neatbild, kad tiek lūgts, un neuzklausā, kad tiek pieminēts. Es esmu Tas, kurš savā bagātībā nedzird nabadzīgo žēlabas un savā godībā neuzlūko vājos un nožēlojamus. Tā tas ir, kad Es sēžu Mana vārda *Visu Pakļaujošais* tronī.

Bet, kad esmu iecelts uz Mana vārda *Visulīdzcietīgais* troņa, Es vadu nomaldījušos uz Manas klātbūtnes dzīvajiem ūdeņiem un lieku viņiem nokļūt atkalredzēšanās ar Mani paradīzē, no kurienes Es viņus nekad neizdzenāšu. Es esmu Tas, kurš nabadzīgos ielaiž Manas bagātības paradīzē, vājos Manas varenības telti un nožēlojamus Manas senās godības pilsētās. Es esmu Tas, kurš atbild, kad tiek piesaukts, un atceras, kad tiek pieminēts. Visu mūžību esmu atbildējis uz trūcīgo lūgšanām. Es esmu Tas, kurš atsaucas, vēl pirms tiek lūgts, un pasniedz dāvanas neatkarīgi no nopelniem.

Tāda ir Mana daba. Es esmu Tas, kas raud par to asarām, kuri Viņu mīl, un kas tuvojas tiem, kuri Viņam tuvojas. Es esmu atvēris savas vēlēšanas vārtus visiem, kas atrodas debesīs un virs zemes. Svētīgi tie, kas tajos ienāk!

Viņš ir.

Ak tu, kas stāvi Mana troņa priekšā! Es dzirdēju tavas raudas un žēlabas, kad tu tiki šķirts no Manis, un esmu noskumis par to, kas ar tevi ir noticis saskaņā ar Dieva neapstrīdamo spriedumu. Mēs lūdzam Dievu, lai tu varētu atgriezties mājās. Patiesi, Viņš ir žēlsirdīgāks par visiem, kas izrāda žēlastību.

—*Bahá'u'lláh*

Papildu lūgšanas,
kuras atklājis 'Abdu'l-Bahá

Ak Kungs!

Iestādi šo maigo stādiņu Tavā daudzveidīgo velšu dārzā, aplaisti to no Tavas sirsnīgās laipnības strūklakām un liec, lai tas no Tavas labvēlības un vēlības straumēm izaugtu par derīgu augu.

Tu esi varenais un visspēcīgais.

—*‘Abdu’l-Bahá*

Viņš ir visugodinātais!

Ak, mans žēlsirdīgais Kungs! Šī ir hiacinte, kas izaugusi Tavas labpatikas dārzā, un zars, kas uzaudzis patieso zināšanu dārzā. Liec, ak, devības Kungs, lai to nepārtraukti un vienmēr atsvaidzinātu Tavas dzīvinošās vēsmas, un dari to zaļoksnu, svaigu un plaukstošu no Tavu labvēlības mākoņu lietavām, ak, laipnais Kungs!

Patiesi, Tu esi visugodinātais.

—*‘Abdu’l-Bahá*

Viņš ir Dievs!

Ak, laipnais Kungs! Mēs esam nabadzīgi bērni, trūcīgi un nenožīmīgi, tomēr mēs esam augi, kas sadīguši no Tavas debesu straumes, un stādi, kas uzplaukuši Tavā dievišķajā pavasarī. Padari mūs svaigus un zaļoksnius no Tavas žēlsirdības mākoņu lietavām; palīdzi mums augt un attīstīties no Tavu labo dāvanu saules stariem un liec mums atsvaidzināties no pāri patiesības pļavām plūstošajām dzīvinošajām vēsmām. Ļauj mums kļūt par plaukstošiem kokiem, kas noklāti ar augļiem zināšanu dārzā, spožām zvaigznēm, kas spīd virs mūžīgās laimes apvāršņa, un mirdzošām lampām, kas lej gaismu pār cilvēces sapulcēšanos.

Ak Kungs! Ja Tavas maigās rūpes mums būtu dāvinātas, katrs no mums gluži kā ērglis paceltos zināšanu virsotnē, bet, ja mēs paliktu paši par sevi, mēs tiktu iznīcināti un kristu zaudējumos un izmisumā. Lai kādi mēs arī nebūtu, mēs nākam no Tevis un Tava sliekšņa priekšā mēs meklējam patvērumu.

Tu esi veltītājs, dāsnaiss, vismīlošais.

—*‘Abdu’l-Bahá*

Viņš ir Dievs!

Ak, šķīstais Dievs! Vēli, lai šie stādi, kas sadīguši no Tavas vadības straumēm, kļūst svaigi un zaļoksni no Tavas maigās žēlsirdības mākoņu lietusgāzēm; liec, lai tos apņem Tavi maigie vēji, kas plūst no vienesmes pļāvām, un ļauj tiem atdzīvoties no Patiesības Saules stariem, lai tie nepārtraukti augtu un uzplauktu un lai no tiem uzplauktu ziedi un augļi.

Ak, Kungs Dievs! Piešķir katram sapratni; dod viņiem varu un spēku un liec viņiem atspoguļot Tavu dievišķo palīdzību un apliecinājumu, lai viņi ļaužu vidū kļūtu ļoti ievērojami.

Tu esi varenais un visspēcīgais.

—*Abdu'l-Bahá*

Ak Kungs!

Palīdzi šai Valstības meitai tikt paaugstinātai abās pasaulēs; liec viņai novērsties no šīs mirstīgās putekļu pasaules un no tiem, kas pie tās ir piesējuši sirdis, un dod viņai iespēju būt sadraudzībā un cieši biedroties ar nemirstības pasauli. Sniedz viņai debesu spēku un stiprini viņu ar Svētā Gara dvašu, lai viņa varētu celties kalpošanai Tev.

Tu esi varenais.

—*Abdu'l-Bahá*

Ak, laipns Kungs!

Gādā, lai šie koki rotā Abhá paradīzi. Liec tiem augt no Tavām debesu veltēm. Dari tos svaigus un zaļoksnius un apsmidzini tos ar debesu raras pilieniņiem. Apģērb tos mirdzošās greznības tērpos un vainago to galvas ar krāšņiem ziediem. Izrotā tos ar labiem augļiem un vēdi pār viņiem Tavus saldus aromātus.

Tu esi devējs, visumīlošākais, visstarojošākais, visspožākais.

—*Abdu'l-Bahá*

Viņš ir Dievs!

Ak Dievs, mans Dievs! Mēs esam bērni, kuri ir zīduši dievišķo zināšanu pienu no Tavas milestības krūts un tikuši uzņemt Tavā valstībā, būdami vēl zīdaiņi. Mēs lūdzam Tevi dienas un nakts laikā,

teikdami: Ak Kungs! Nostiprini mūsu soļus Tavā ticībā, sargā mūs Tavas aizsardzības cietoksnī, baro mūs no Tava debesu galda, dod mums iespēju kļūt par dievišķās vadības zīmēm un lukturiem, kas kvēlo tikumīgā rīcībā, un palīdzi mums ar Tavas valstības eņģeļu spēku, ak Tu, kas esi godības un varenības Kungs!

Patiesi, Tu esi veltītājs, līdzcietīgais, līdzjūtīgais.

—*Abdu'l-Bahá*

Ak Tu, brīnumainās vēlēbas Kungs!

Dāvā mums jaunas svētības. Dod mums avota svaigumu. Mēs esam stādi, kas stādīti ar Tavas devības pirkstiem un izveidoti no Tava maigā mīļuma ūdens un māla. Mēs slāpstam pēc Tavas labvēlības dzīvajiem ūdeņiem un esam atkarīgi no Tava dāsnuma mākoņu nokrišņiem. Neatstāj novārtā šo birzi, uz kuru tiecas mūsu cerības, un neliedz tai Tavas sirsnīgās laipnības lietavas. Gādā, lai bagātīgi lietu no Tavas žēlastības mākoņiem, lai mūsu dzīves koki nestu augļus un mēs sasniegtu savas sirds vislolotāko vēlmi.

—*Abdu'l-Bahá*

Ak, šķīstais Dievs! Es esmu mazs bērns; dāvā, lai Tava sirsnīgā laipnība ir kā krūts, kuru es loloju; atļauj, lai mani baro ar Tavas mīlestības medu un pienu; audzini mani Tavu zināšanu klēpī un dāvā man cēlumu un gudrību, kamēr es vēl esmu bērns. Ak, pašpietiekamais Dievs! Dari mani par neredzamās Valstības uzticības personu.

Patiesi, Tu esi varenais, visspēcīgais.

—*Abdu'l-Bahá*

Ak Kungs! Sargā bērnus, kas dzimuši Tavā dienā, tiek izglītoti pie Tavas mīlestības krūts un tiek audzināti Tavas vēlēbas klēpī.

Ak Kungs, tie ir patiesi jauni zari, kas aug Tavu zināšanu dārzos, tie ir zari, kas sapumpuro Tavas vēlēbas birzīs. Piešķir tiem daļu no Tavām dāsnajām dāvanām, liec viņiem augt un plaukt zem Tavu dāvanu lietus mākoņiem.

Tu patiesi esi augstsirdīgais, žēlsirdīgais, līdzjūtīgais!

—*Abdu'l-Bahá*

Ak Dievs! Piešķir Tavu labvēlību un dāvā Tavu svētību. Nodrošini Tavu vēlību un sniedz daļu no Tavām vēltēm. Ļauj šiem vīriem šogad pieredzēt viņu cerību piepildīšanos.

Sūti lejup Tavu debesu lietu un gādā Tavu bagātību un pārpilnību. Tu esi visspēcīgais, varenais.

—*‘Abdu’l-Bahá*

Viņš ir Dievs!

Ak, pašprietiekamais Kungs! Esi slavēts par to, ka esi iededzis šo gaismu Augstās Sapulces spogulī, ka esi vadījis šo uzticības putnu līdz Abhá valstības ligzdai. Tu esi pievienojis šo dārgo upi varenajai jūrai, Tu esi atdevis šo izkliedēto gaismas staru Patiesības Saulei. Tu esi sagaidījis šo tāluma gūstekni atkalredzēšanās dārzā un aizvedis to, kurš Tevi ilgojās uzlūkot, līdz Tavai klātbūtnei Tavas spožās gaismas vietā.

Tu esi maigas mīlestības Kungs, Tu esi ilgojošās sirds pēdējais mērķis, Tu esi mocekļa dvēseles visdārgākā vēlēšanās.

—*‘Abdu’l-Bahá*

Ak, mans Dievs, ak, mans Dievs! Patiesi, šis augs ir nesis augļus un stalti slejas uz sava stumbra. Patiesi, tas ir raisījis apbrīnu zemniekos un satraucis skaudīgos. Ak Dievs, aplaisti to ar lietavām no Tava labvēlības mākoņa un liec tam dot lielu ražu, kas sakrāta gluži kā vareni kalni Tavā zemē. Apgaismo sirdis ar staru, kas plūst no Tavas vienesmes valstības, apgaismo acis, lai tās skata Tavas vēlības zīmes, un iepriecini ausis, lai tās dzird Tavu apliecinājumu putnu melodijas, ko tie dzied Tavos debesu dārzos, lai šīs dvēseles varētu kļūt kā izslāpušas zivis, kas peld Tavas vadības ezeros, un kā dzeltenbrūnie lauvas, kas klīst Tavu velšu mežos. Patiesi, Tu esi augstsirdīgais, līdzcietīgais, godinātais un vēltītājs.

—*‘Abdu’l-Bahá*

Ak, līdzcietīgais Dievs! Ak, pulku Kungs! Slava Tev, ka Tu esi devis priekšroku šiem mazajiem bērniem, nevis pilngadīgajiem un nobriedušajiem, un esi dāvājis viņiem Tavas īpašās labvēlības. Tu viņus esi vadījis. Tu esi bijis pret viņiem laipns. Tu viņiem esi piešķīris apskaidrību un garīgumu. Sniedz mums Tavu apliecinājumu, lai, kad

būsim pieauguši, mēs varētu kalpot Tavai valstības, kļūt par pamatu citu cilvēku izglītošanai, degt kā mirdzošas sveces un mirdzēt kā brīnišķas zvaigznes. Tu esi devējs, veltītājs, līdzjūtīgais.

—*‘Abdu’l-Bahá*

Ak Tu, manas sirds un dvēseles mīļotais! Man nav cita patvēruma, izņemot Tevi. Rītausmā nepaceļu balsi nekam citam, vien Tevis pieminēšanas un slavēšanas vārdiem. Tava mīlestība apņēm mani, un Tava vēlība ir nevainojama. Mana cerība ir uz Tevi.

Ak Dievs, dāvā man jaunu dzīvi katru mirkli un dāvā man Svētā Gara dvašu katru brīdi, lai es paliktu nelokāms Tavā mīlestībā, sasniegtu lielu svētlaimi, uztvertu acīmredzamo gaismu un būtu vislielākā miera un padevības stāvoklī.

Patiesi, tu esi devējs, piedevējs, līdzjūtīgais.

—*‘Abdu’l-Bahá*

Ak Dievs, mans Dievs! Dod man dzert no Tavu velšu kausa un apgaismo manu seju ar vadības gaismu. Padari mani stingru uzticības ceļā, palīdzi man būt nelokāmam Tavā varenajā derībā un ļauj man tikt pieskaitītam pie Taviem izredzētajiem kalpiem. Atver pārpilnības durvis mana vaiga priekšā, dod man atbrīvošanu un uzturi mani ar līdzekļiem no debesu dārgumu apcirkņiem, kurus es pat nevaru apjaust. Ļauj man pagriezt savu vaigu pret Tava dāsnuma seju un pilnībā nodoties Tev, ak, Žēlsirdīgais un Līdzjūtīgais! Pret tiem, kas cieši un stingri pastāv Tavā derībā, Tu patiesi esi žēlīgs un dāsns. Visa slava lai ir Dievam, pasaulu Kungam!

—*‘Abdu’l-Bahá*

Ak, mans Dievs! Ak Tu, kurš katru taisnīgu varu un līdztiesīgu valdījumu apveltī ar paliekošu godību un nezūdošu spēku, ar pastāvību un stabilitāti, ar uzticību un godu! Ar Tavu debesu vēlību palīdzi ikvienai valdībai, kas izturas taisnīgi pret saviem pavalstniekiem, un visām suverēnajām varas iestādēm, kas iegūtas no Tevis, kas aizstāv nabadzīgos un vājos zem savas aizsardzības ģerboņa.

Es lūdzu Tevi – Tavas dievišķās vēlības un pāri listošās devības vārdā – palīdzēt šai taisnīgajai valdībai, kuras varas nojume klājas

pāri plašām un varenām zemēm un kuras taisnīgums ir acīmredzams tās turīgajos un plaukstošajos apvidos. Palīdzi, ak, mans Dievs, tās pulkiem, augstu pacel tās ģerboņus, piešķir ietekmi tās vārdiem un izteikumiem, sargā tās zemes, vairo tās godu, izplati tās slavu, atklāj tās zīmes un atritini tās karogu ar Tavu visspēcīgo varu un krāšņo spēku Tavā radības valstī.

Tu, patiešām, palīdzi ikvienam, kuram gribi, un Tu, patiesi, esi visuvarenais un visspēcīgais.

—*‘Abdu’l-Bahá*

Ak, laipnais Dievs!

No Amerikas, šīs tālās valsts, mēs steidzāties uz Svēto Zemi un virzijām soļus uz šo svētīgo vietu. Mēs sasniedzām abus svētītos un sakrālos sliekšņus un ieguvām neierobežotu vēlību no tiem. Tagad mēs esam nonākuši pie Karmela kalna, kas ir Tavš svētais dārzs. Šajā sakrālajā kalnā pie Tevis lūgšanā vērsās lielākā daļa praviešu, ar Tevi visnotaļ pazemīgi sazinoties pusnakts stundā.

Ak Kungs! Tagad mēs atrodamies šajā svētītajā vietā. Mēs lūdzam Tavas bezgalīgās bagātības un ilgojamies pēc priekpilnas un mierīgas sirdsapziņas. Mēs vēlamies stingrību derībā un tiecamies uz Tavu labpatiku līdz pēdējam elpas vilcienam.

Ak Kungs! Piedod mūsu grēkus un dāvā mums Tavas daudzveidīgās labvēlības. Sargā mūs Tavas aizsardzības pavēnī. Sargi un uzturi šos divus mazos bērnus un audzini viņus Tavas mīlestības apskāvienos.

Tu esi piedevējs, spožais, vienmēr mīlošais.

—*‘Abdu’l-Bahá*

Ak, piedodošais Dievs! Piedod manas mīlošās mātes grēkus, piedod viņas trūkumus, uzlūko viņu ar Tavas žēlības skatienu un ļauj viņai iemantot uzņemšanu Tavā valstībā.

Ak Dievs! Kopš manas dzīves pirmajām dienām viņa mani izglītoja un loloja, tomēr es viņai neatlīdzināju par viņas pūlēm un grūtumu. Atlīdzini viņai, dāvājot mūžīgo dzīvi un paaugstinot viņu Tavā valstībā.

Patiesi, Tu esi piedevējs, veltītājs un labsirdīgais.

—*‘Abdu’l-Bahá*

Papildu vēstuļraksti,
izvilkumi un runas,
ko atklājis 'Abdu'l-Bahá

Nodod manā vārdā siltākos, vismiļākos sveicienus Markam Tobeijam (*Mark Tobey*) un sirsnīgus sveicienus Margeritai Bulai (*Marguerite Bull*).⁷ Kāds gan viņai ir sakrāls uzdevums – kalpot bezpalīdzīgiem bērniem! Es lūdzu Dievu viņai palīdzēt.

Kas attiecas uz tevi, paklausī kongresam,⁸ kādu laiku ceļo un māci. Pēc tam strādā, lai izkoptu savu mākslu. Jo tev ir gan jāievēro kongresa norādījumi, gan jāpilnveido sava māksla.

Es priecājos dzirdēt, ka tu cītīgi strādā pie savas mākslas, jo šajā brīnišķīgajā jaunajā laikmetā māksla ir pielūgums. Jo vairāk tu centies to pilnveidot, jo tuvāk tu pietuvojies Dievam. Kāda gan debesu dāvana varētu būt lielāka par šo, ka cilvēka māksla ir gluži kā Kunga pielūgšana? Tas nozīmē, ka, kad tavi pirksti satver otu, tu gluži kā lūdz templī.

Izvilums no 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta

Ja tu skaitīsi kādu no atklātajām lūgšanām un meklēsi palīdzību no Dieva ar pret Viņu pavērstu seju un lūgsi Viņu uzticībā un dedzībā, uz tavām vajadzībām tiks atbildēts.

Izvilums no 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta

Viņš ir Dievs!

Ak, dārgā Dieva kalpone!

Tava 1906. gada 6. aprīļa vēstule ir saņemta. Tu raksti, ka Manna kundze ir atguvusi veselību. Lai slavēts Dievs, šī Valstības meita ir ieguvusi garīgo veselību. Ķermeņa postam nav nozīmes, kad pastāv garīgā veselība. Tas ir galvenais. Paldies Dievam, viņa ir nokļuvusi pie šī lielā dāvinājuma; viņa ir saņēmusi nemirstīgu dzīvi.

Tomēr jānožēlo, ka viņas vīrs joprojām ir ietīts savu dīko iedomu plīvuros. Ja viņas dārgo meitu Margaretu audzinās saskaņā ar Dieva norādījumiem, viņa kļūs par nepielīdzināmu augu sirds dārzā. Tēvam ir pienākums izvēlēties savai meitai nemirstīgu godību. Neskatoties uz to, tas ir viņa ziņā; viņš drikst viņu izglītot, kā vien vēlas.

Runājot par filozofijas vēsturi: vēsture pirms Aleksandra Lielā ir ārkārtīgi neskaidra, jo ir fakts, ka tikai pēc Aleksandra vēsture kļuva par sakārtotu un sistematizētu disciplīnu. Šī iemesla dēļ nevar paļauties

uz tradīcijām un vēsturiskajiem notikumiem, kas norisinājušies pirms Aleksandra laikiem. Šī visu autoritatīvo vēsturnieku skatījumā ir vispāratzīta lieta. Cik gan daudz vēsturisku nostāstu tika uzskatīti par faktiem 18. gadsimtā, tomēr 19. gadsimtā tie tika pilnīgi atspēkoti. Tāpēc nevar paļauties uz vēsturnieku tradīcijām un ziņojumiem, kas bijuši pirms Aleksandra, pat ne attiecībā uz vadošo personību dzīves laika noskaidrošanu.

Tāpēc tev nav jābrīnās, ka *Gudrības vēstuļraksts*⁹ ir pretrunā ar vēsturiskajiem izklāstiem. Ir vērts kādu laiku padomāt par vēsturnieku viedokļu lielo dažādību un viņu pretrunīgajiem izklāstiem; jo Austrumu un Rietumu vēsturnieki ir lielā mērā pretrunīgi, un *Gudrības vēstuļraksts* tika uzrakstīts saskaņā ar noteiktām Austrumu hronikām.

Turklāt Tora, kas tiek uzskatīta par senāko hroniku, mūsdienās pastāv trīs atsevišķās versijās: ebreju Tora, kuru ebreji un protestantu garīdznieki uzskata par autentisku; Grieķu Septuaginta, kuru izmanto kā autoritatīvu grieķu un citās austrumu baznīcās; un Samariešu Tora, kas ir šīs tautas vispāratzīta autoritāte. Šīs trīs versijas ļoti atšķiras viena no otras, pat attiecībā uz visslavenāko personību dzīves laiku.

Ebreju Torā ir ierakstīts, ka no Noasa plūdiem līdz Ābrahāma dzimšanai pagāja divi simti deviņdesmit divi gadi. Grieķu valodā šis laika posms tiek aprakstīts kā tūkstoš septiņdesmit divi gadi, savukārt samariešu valodā vēstītais ilgums ir deviņi simti četrdesmit divi gadi. Izskatiet Henrija Vestkota (*Henry Westcott*)¹⁰ komentāru, jo tam ir pievienotas tabulas, kas parāda trīs Toru atšķirības attiecībā uz vairāku Šema pēcnācēju dzimšanas datumiem, un tu redzēsi, cik ļoti versijas atšķiras cita no citas.

Turklāt ebreju Torā tekstā tiek vēstīts, ka no Ādama radišanas līdz Noasa plūdiem pagāja tūkstoš seši simti piecdesmit seši gadi, savukārt Grieķu Torā šis laiks ir norādīts kā divi tūkstoši divi simti un sešdesmit divi gadi, un samariešu tekstā tiek teikts, ka tas pats periods ilga tūkstoš trīssimt septiņus gadus.

Tagad apdomā šo trīs Toru nesakritības. Lieta patiešām ir pārsteidzoša. Jūdi un protestanti noniecina Grieķu Toru, savukārt grieķiem viltojums šķiet ebreju versija, un samarieši noliedz gan ebreju, gan grieķu valodas versijas.

Mūsu mērķis ir parādīt, ka pat Svēto Rakstu vēsturē, kas ir izcilākā no visām vēsturēm, pastāv pretrunas par laiku, kad dzīvoja diženie cilvēki, nemaz nerunājot par datumiem, kas saistīti ar citiem aprakstītajiem cilvēkiem. Turklāt Eiropas zinātnieku sabiedrības pastāvīgi pārskata esošos datus gan par Austrumiem, gan Rietumiem. Neskatoties uz to, kā gan juceklīgos tautu izklāstus, kas datēti pirms Aleksandra, var pielīdzināt Dieva Svētajam Tekstam? Ja nu kāds zinātnieks pauž izbrīnu, tad lai viņa pārsteigums ir par Rakstu vēstures neatbilstībām.

Neskatoties uz to, Svētie Raksti ir autoritatīvi un ar tiem nevar salīdzināt nevienu pasaules vēsturi, jo pieredze rāda, ka arī pēc faktu izpēti un rūpīgas seno pierakstu un apstiprinošo pierādījumu izpēti visi vienmēr ir atkal atsaukušies uz Svētajiem Rakstiem. Vissvarīgākais ir noskaidrot Dieva universālās Izpausmes īstumu; ja Viņa pretenzija izrādās patiesa, tad viss, ko Viņš gribējis izteikt, ir paties un pareizs.

Vēstures apraksti pirms Aleksandra, kas balstījās uz tā laika cilvēku mutvārdu vēsturēm, tika apkopoti vēlāk. Starp tiem ir lielas neatbilstības, un tie noteikti nekad nevar izturēt pārbaudījumu tikt nostatītiem līdzās Svētajiem Rakstiem. Pašu vēsturnieku vidū ir pieņemts fakts, ka šīs vēstures tika apkopotas pēc Aleksandra un ka pirms viņa laika vēsture tika nodota tālāk mutiski. Ievēro, cik ārkārtīgi neskaidra bija Grieķijas vēsture, tik lielā mērā, ka līdz šai dienai nav vienprātības par datumiem, kas saistīti ar Grieķijas pasaulslavenā dzejnieka Homēra dzīvi. Daži pat apgalvo, ka tāds Homērs vispār nekad nav pastāvējis un ka viņa vārds ir izdomājums.

Pievienotā vēstule ir adresēta Spraga kungam.

Es ceru, ka ar Abhá Dailes labvēlību un žēlastību tu pilnībā atgūsi savu veselību un ar visu sirdi iesaistīsies kalpošanā Lietai. Es saprotu, ka tu esi ļoti nomocīta un satraukta; bet, kamēr mēs nogaršojam vien pilienu no bēdu kausa, Svētītā Daile izdzēra ciešanu jūru, un, kad mēs to paturam prātā, tad katras grūtības pārvēršas mierīgā atpūtā un smagi pūliņi žēlsirdīgā svētlaimē. Tad ciešanu malks būs tikai atsvaidzinošs vīns, un tirāna ievainojums būs tikai drauga maigākais balzams. Sveicieni tev, un slavējumi.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Zini, ka pirms brieduma cilvēks dzīvo no dienas uz dienu un saprot tikai tādas lietas, kas ir virspusējas un ārēji acīmredzamas. Tomēr, sasniedzot pilngadību, viņš saprot lietu būtību un iekšējās patiesības. Patiešām, viņa izpratnē, viņa jūtās, secinājumos un atklājumos katra viņa dzīves diena pēc brieduma ir vienāda ar gadu pirms tā sasniegšanas.

Izvilums no 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta

Ziniet, ka Tora ir tas, kas tika iedots plāksnēs Mozum, lai miers ir ar Viņu, kā arī tas, kas Viņam tika pavēlēts darīt. Bet šie stāsti ir vēsturiski stāstījumi, un tie tika rakstīti pēc Mozus, lai miers ir ar Viņu.. Godības Grāmata un varena Bauslis ir tas, kas bija atrodams plāksnēs, kuras Mozus – lai Viņam miers – nonesa no Sinaja kalna, un tas, ko, saskaņā ar šo plākšņu skaidro tekstu Viņš pasludināja Israēla bērniem.

Izvilums no 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta

Tā ir manas sirds un dvēseles vēlme, lai dievišķo debesu Saule tajā valstī spīdētu ar tādu krāšņumu un skaistumu, ka Indija kļūs par rožu dārzu.. Indijā garšas jutekļi baudīs patīkamu saldumu, tur sajauks ambru un muskusu, un pienu ar medu.

Izvilums no 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta

Parīze

Dieva draugiem, pār kuriem ir visugodinātā Dieva godība!

Viņš ir Dievs!

Ak, 'Abdu'l-Bahá mīļotie!

Lai slavēts Dievs! Svētuma aromāti izplatās visā plašumā. Visur ir izkaisītas devības pērles. Vadības gaisma ir mirdzoša. Aust Augstās Sapulces rīta zvaigzne. Nolist žēlsirdības mākonis. Velšu saule spīd un apžilbina. Pūš likteņa vējš, un Abhá paradīzes smaržas baro dvēseles ziemeļos un dienvidos. Austrumi ir izgaismoti, un Rietumi smaržo pēc rozēm. Pasaule ir iesmaržota ar muskusu. Svētīgs ir tas, kurš ir apgaismojis acis, redzot šos krāšņumus, un kura dvēsele ir kļuvusi par dārzu, ieelpojot šo brīzi ar muskusa smaržu.

Ak, Dieva mīļotie! Ir pienācis laiks atdzerties no derības trauka. Saplēsiet savus tērpus mīlestībā pret Vislīdzcietīgākā skaistumu. Derības dzīrēs satveriet dievišķo zināšanu kausu. Apmāti un ilgodamies, paceliet balsi dzīvā, visuvarenā Dieva šķīstības un svētuma dziesmā, līdz austrumi un rietumi ir apburti un ziemeļi un dienvidi aizdegas.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Ak, Dieva mīlestības liesma! Staram jāmet gaisma un saulei jāaust; pilnmēnesim jāspīd un zvaigznei jāmirgo. Tā kā tu esi stars, lūdz Kungu, lai Viņš ļautu tev nest gaismu un apgaismību, izgaismot apvārsni un pārņemt pasauli ar Dieva mīlestības uguni. Es ceru, ka tu varēsi sasniegt šādu pakāpi, nē, pat to pārspēt. Lai pār tevi ir Viņa godība.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Var gadīties, ka vēstulēs, kas adresētas ticīgajām sievietēm, patiešām ir daži fragmenti, kas rakstīti uzmundrinājuma veidā, taču šādu fragmentu mērķis ir parādīt, ka šajā brīnišķīgajā virsvaldībā dažas sievietes ir pārspējušas dažus vīriešus – nevis, ka visas sievietes ir izcēlušās uz visu vīriešu fona! Garīgās padomes locekļiem būtu jādara viss iespējamais, lai iedvesmotu sievietes. Šajā virsvaldībā nevajadzētu domāt kategorijās „vīrieši” un „sievietes”: visi ir Dieva Vārda pavēnī, un jo vairāk viņi centīsies, jo lielāka būs viņu alga – vai tie būtu vīrieši vai sievietes, vai arī visneaizsargātākie cilvēki.. Kas attiecas uz lielo skaitu vēstuļrakstu, kas adresēti sievietēm, kuros viņas tiek aicinātas mācīt Lietu: tā kā vēstules, kas pienāk Svētajā Zemē, lielākoties nāk no sievietēm un tikai paretam no vīriešiem, ir dabiski, ka sievietēm jāadresē vēstules biežāk nekā vīriešiem..

Kas attiecas uz tavu jautājumu: „Pie kā mums vērsties?” – vērsies pie Mūžsenās Dailes. Ja Dievs tā gribēs, kādu dienu tev tiks nosūtīta Viņa svētītā portreta kopija, lai lūgšanas laikā tu garā varētu vērsties pie šī Svētā Tēla, nevis vien pie kāda iztēles augļa. Tomēr zini, ka Viņa svētīto portretu nekādā gadījumā nedrīkstēs izlikt Mashriqu’l-Adhkar.

Runājot par maziem bērniem un vājām, neaizsargātām dvēselēm, kuras cieš no apspiedēju rokām, tajā ir apslēpta liela gudrība. Jautājums ir kardināli svarīgs, taču īsumā var apgalvot, ka nākotnē šādas dvēseles gaida varena atlīdzība. Patiešām, daudz var teikt par šo tēmu un par to, kā dzīves laikā izciestās ciešanas kļūst par iemeslu dievišķās žēlastības un dāvanu izliešanai, kas ir pārākas par simt tūkstošiem zemes mierinājumu un pat visas pasaules izaugsmi un attīstību šajā pārejas mājoklī; bet, ja iespējams, ar Dieva gribu tas viss tev tiks detalizēti un mutiski izskaidrots, kad ieradīsies šeit.

Izvilks no 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta

Zini, ka atšķirība starp vīrieti un sievieti ir fiziskās pasaules nepieciešamība un tai nav nekādas saiknes ar garu; jo gars un gara pasaule ir svētīti stāvēt pāri šādām prasībām un pilnīgi nav pieejami tādām izmaiņām, kādas notiek fiziskajā ķermenī laicīgajā pasaulē. Iepriekšējos laikos vīriešiem bija augstāks stāvoklis nekā sievietēm, jo valdīja miesas spēks un gars bija pakļauts tās valdīšanai. Tomēr šajā mirdzošajā laikmetā, tā kā gara spēks ir pacēlies pāri ķermeņa spēkam un apliecinājis savu pārākumu, autoritāti un valdīšanu pār cilvēku pasauli, šis fiziskās atšķirības vairs nav nozīmīgas; un, tā kā ir kļuvis acīmredzams, kā gars iekustinājis un ietekmējis pasauli, sievietes ir kļuvušas vīriešiem pilnīgi līdzvērtīgas. Tāpēc šodien nav nevienas jomas vai apstākļu, kādos cilvēka dzimums būtu attaisnojošs iemesls diskriminācijas vai privilēģiju īstenošanai.

Izvilks no 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta

Ak jūs, Valstības dēli un meitas!

Jūsu vēstule, kas datēta ar šī gada 30. septembri, ir saņemta, un no tās satura kļuva skaidrs un acīmredzams, ka šajā reģionā ir uzliesmojusi Dieva mīlestības liesma – liesma, kas var apgaismot visu pasauli un pārveidot austrumus un rietumus par Valstības bruņinieku zemi.

Padomājiet, kā visas pasaules tautas snauž uz nolaidības gultas, bet – Slava Dievam! – jūs esat pamodināti. Visi cilvēki paliek nogrimuši nevērībā, bet jūs esat kļuvuši apķērīgi. Viņiem ir liegta Valstības svētība, bet jūs esat starp tiem, kas bauda labvēlību. Ne vārna, ne krauklis nevar baudīt dzirkstošo rožu dārzu; rozes šarms un

pilnība ir kā barība kaislīgajai lakstīgalai, kas apveltīta ar melodisku balsi. Valstības sfēra ir kā dzīvības avots, un jūs esat kā zivis, stipri izslāpušas un nemierīgas.

Pateicieties Dievam, jo Valstības atnākšanas Dienā jūs esat pievilkti tik tuvu Viņa galmam un tik ļoti esat godāti pie mīlošā Kunga sliekšņa. Tāpēc jums ir jācenšas ar sirdi un dvēseli, lai cilvēku pasaule būtu mirdzošas gaismas pielietā, lai nauda un ķildu iemesli tiktu izskausti no zemes virsmas un lai visa cilvēce vislielākajā mīlestībā un sadraudzībā dzīvotu kopā vienotībā un saskaņā.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Senos laikos Amerikas ziemeļu reģionu iedzīvotāji atradās tuvu Āzijai, tas ir, no Āzijas viņus šķīra šaurums. Tādēļ ir ticis vēstīts, ka notikusi šauruma šķērsošana.

Ir arī citas pazīmes, kas liecina par to saziņu.

Attiecībā uz vietām, kuru iedzīvotāji nebija informēti par praviešu parādīšanos: šādi cilvēki tiek atbrīvoti no atbildības. Korānā teikts: „Un Mēs nesodām, iekams Vēstnieku sūtījuši.”¹¹

Neapšaubāmi šajos reģionos senos laikos noteikti ir ticis izteikts Dieva aicinājums, bet tagad tas ir aizmirsts.

Izvilums no ‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksta

*Bayán*¹² ir ticis aizvietots ar *Kitáb-i-Aqdas*, izņemot attiecībā uz tādiem likumiem, kas ir apstiprināti un minēti *Kitáb-i-Aqdas*. Grāmata, pēc kuras vadās bahājieši, ir *Kitáb-i-Aqdas*, nevis *Bayán*.

Izvilums no ‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksta

Es ar nepacietību gaidu dienu, kad Ņujorka kļūs par svētīgu vietu, no kuras aicinājums uz nelokāmību Dieva derībā izskanēs uz visām pasaules malām, tādējādi padarot šo pilsētu izcilu no jebkura skatupunkta.

Ak, ķēniņu Ķēniņ, jel svētī Ņujorkas pilsētu! Liec, lai draugi, kas tur atrodas, būtu laipni cits pret citu. Šķīstī viņu dvēseles un padari viņu sirdis brīvas un atraisītas. Apgaismo viņu apziņas pasauli. Uzmundrini viņu garu un dāvā viņiem debesu spēku un apliecinājumu. Izveido

tur debesu valstību, lai Bahá pilsēta varētu uzplaukt un Ņujorka tiktu apveltīta ar Abhá valstības svētībām, lai šis reģions varētu kļūt līdzīgs visaugstākajai paradīzei, attīstīties par Dieva viņa dārzu un tikt pārveidots par debesu augļu dārzu un garīgo rožu dārzu.

Izvilks no 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta

Ekonomikas jautājums jāsāk ar lauksaimnieku un pēc tam jāattiecinā arī uz citiem sabiedrības slāņiem, tā kā lauksaimnieku skaits ir daudz lielāks nekā cilvēku visos pārējos slāņos. Tāpēc jautājumos, kas saistīti ar ekonomiku, ir pareizi sākt ar lauksaimnieku, jo lauksaimnieks ir pirmais aktīvais virzītājspēks cilvēku sabiedrībā. Īsāk sakot, no katra ciema gudro cilvēku vidus ir jāizveido valde, un šī ciema lietām jābūt šīs valdes pārraudzībā. Tāpat būtu jāveido kopējā krātuve ar sekretāra iecelšanu. Pļaujas laikā šīs valdes vadībā krātuvei jāpiešķir noteikts procents no visas ražas.

Krātuvei ir septiņi ieņēmumi: desmitā tiesa, nodokļi par dzīvniekiem, īpašumi bez mantinieka, visas atrastās mantas, kuru īpašniekus nevar sameklēt, viena trešdaļa no visiem atrastajiem dārgumiem, trešdaļa visu raktuvju produkcijas un brīvprātīgas iemaksas. Šai krātuvei ir arī septiņi izdevumi:

1. Krātuves vispārējie kārtējie izdevumi, piemēram, sekretāra alga un sabiedrības veselības pārvaldīšana.
2. Desmitā tiesa valdībai.
3. Nodokļi par dzīvniekiem valdībai.
4. Bērnu nama uzturēšanas izmaksas.
5. Darbnespējīgo mājas uzturēšanas izmaksas.
6. Skolas uzturēšanas izmaksas.
7. Subsīdiju izmaksa, lai sniegtu nepieciešamo atbalstu nabadzīgajiem.

Pirmie ieņēmumi ir desmitā tiesa. Tā jāievāc šādi: ja, piemēram, cilvēka ienākumi ir pieci simti dolāru un viņa nepieciešamie izdevumi ir tikpat lieli, no viņa netiks iekasēta desmitā tiesa. Ja cita cilvēka izdevumi ir pieci simti dolāru, bet ienākumi ir tūkstoš dolāru, no viņa tiks paņemta desmitā tiesa, jo viņam ir vairāk nekā nepieciešams viņa vajadzībām; ja viņš dod desmito daļu no pārpalikuma, tas viņa

iztikas līdzekļus negatīvi neietekmēs. Ja cita cilvēka izdevumi ir viens tūkstošis dolāru un viņa ienākumi ir pieci tūkstoši dolāru, tad, tā kā viņam ir četrus tūkstošus dolāru pārpalikums, viņam būs no tā jādod pusotra desmitā tiesa. Ja citam cilvēkam nepieciešamie izdevumi ir tūkstošs dolāru, bet viņa ienākumi ir desmit tūkstoši dolāru, no viņa tiks prasītas divas desmitās tiesas, jo viņa pārpalikums ir liela summa. Bet, ja cita cilvēka nepieciešamie izdevumi ir četri vai pieci tūkstoši dolāru, bet viņa ienākumi simts tūkstoši, no viņa tiks prasīta viena ceturtdaļa. Savukārt, ja cilvēka ienākumi ir divsimti dolāri, bet viņa iztikai absolūti nepieciešami pieci simti un ar nosacījumu, ka viņš nav bijis nolaidīgs darbos vai ka viņa saimniecība nav svētīta ar ražu, tad viņam ir jāsaņem palīdzība no kopējās krātuves, lai viņš nepaliktu trūkumā un varētu labi iztikt.

Noteikta summa jāatliek no kopējās krātuves ciemata bāreņiem un noteikta summa – nespējīgajiem. No šīs krātuves ir jānodrošina noteikta summa trūcīgajiem un tiem, kuri nespēj nopelnīt iztiku, un noteikta summa – ciemata izglītības sistēmai. Un noteikta summa ir jāatliek sabiedrības veselības administrēšanai. Ja kaut kas paliek pāri krātuvē, tas jāpārskaita tautas vispārējā kasē nacionālajiem izdevumiem.

Izvilums no 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta

Ak jūs, mīļie Dieva draugi un Līdzcietīgā kalpones!

Atcerieties mūsu nepielīdzināmā Miļotā, Abhá Dailes, svētīgo vārdu bezgalīgas aizrautības un sajūsmas pacilājošā garā, pēc tam atraisiet mēles Viņa slavēšanā tā, lai sirds pasaule tiek attīrīta no ūdens un māla pasaules bēdām un skumjām, lai jūsu acu priekšā varētu tikt atklāti garīgās uztveres lielie augstumi, lai spoži spīdētu Viņa dievišķās vienotības spožās zīmes, lai varētu nolīt Viņa vēlības spirdzinošais lietus un lai jums jūs saņemtu dāsnās debesu apliecinājumu straumes.

Viņa vārds patiešām ir dziedinošs līdzeklis pret katru slimību, un tas silda tos, kurus nosaldējis aukstums. Tas ir neierobežots līdzeklis un augstākais talismans. Tas ir dzīvības avots abās pasaulēs un pestīšanas avots tiem, kas nomaldījušies. Šodien šis svētais vārds

kalpo par vairogu visai cilvēcei un par patiesu patvērumu cilvēku bērniem. Tas ir brīnišķīgais Žēlsirdības Kunga akcents un Viņa debesu melodija.

Tāpēc, jūs, ak, uzticīgie draugi, paceliet balsis uzvaras saucienā: „Yá-Bahá'u'l-Abhá”!¹³ Ak jūs, kas ilgojaties pēc Visvarenā Dailes! Paceliet savas sejas uz augstāko apvārsni. Neatslābstiet ne uz mirkli. Neieelpojiet nevienu elpu citādi, kā vien Viņa mīlestības piemiņai un Viņa vēlibas atzišanai, Viņa izteikumu izsludināšanai un Viņa liecības cildināšanai.

Patiesām, tas ir dievišķo apstiprinājumu magnēts. Tas ir varenais spēks, kas noteikti piesaistīs debesu palīdzību.

Izvilums no ‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksta

Mūžsenā Daile¹⁴ – lai mana dzīvība būtu upurēta Viņa tuviniekiem – klātienē, domājams, nesatikās ar Viņa Svētību Cildeno¹⁵ – lai mana dzīvība ir upuris par Viņu.

Izvilums no ‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksta

Lai slavēts Dievs, ka jūs esat klāt šajā starojošajā sapulcē un esat vērsuši savas sejas uz Abhá valstību! Tas, ko jūs redzat, nāk no Svētītās Pilnības vēlibas un devības. Mēs esam kā atomi, un Viņš ir Patiesības Saule. Mēs esam kā pilieni, un Viņš ir Dižais Okeāns. Mēs esam nabadzīgi, savukārt Valstības dārgumu straumes ir neierobežotas. Mēs esam vāji, bet Augstākās Sapulces apliecinājums ir pārpilns. Mēs esam bezpalīdzīgi, tomēr mūsu patvēruma un pajumte ir Bahá'u'lláh.

Lai slavēts Dievs! Viņa zīmes ir acīmredzamas.

Lai slavēts Dievs! Viņa gaisma spīd.

Lai slavēts Dievs! Viņa okeāns strauji ceļas.

Lai slavēts Dievs! Viņa starojums ir spēcīgs.

Lai slavēts Dievs! Viņa dāvanas ir bagātīgas.

Lai slavēts Dievs! Viņa labvēlība ir acīmredzama.

Prieka vēsts! Prieka vēsts! Ir uzausis Vadības rīts.

Prieka vēsts! Prieka vēsts! Ir atmirdzējusi Patiesības Saule.

Prieka vēsts! Prieka vēsts! Labvēlības vēsma ir uzvēdījusi.

Prieka vēsts! Prieka vēsts! Dievišķo velšu mākoņu lietus ir nolijis.
Prieka vēsts! Prieka vēsts! Augstākā apvāršņa Saule ar bezgalīgu
starojumu ir izgaismojusi visu pasauli.
Prieka vēsts! Prieka vēsts! Visu sirdis ir pilnīgi šķīstītas.
Prieka vēsts! Prieka vēsts! Viņa visaptverošais krāšņums ir atklāts.
Prieka vēsts! Prieka vēsts! Debesu Sapulce ir cēlusies.
Prieka vēsts! Prieka vēsts! Ciāna ir sajūsmas pārņemta.
Prieka vēsts! Prieka vēsts! Dieva valstība ir sajūsmas un prieka
piepildīta.¹⁶

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Kas attiecas uz tavu jautājumu par tām taisnajām dvēselēm, kas aizgāja mūžībā, pirms dzirdēja šīs atklāsmes aicinājumu, zini, ka tie, kas nonāca pie Dieva, pirms dzirdēja šo aicinājumu, bet kas sekoja Kristus priekšrakstiem un staigāja taisno ceļu – tie patiešām pēc pacelšanās dievišķajā valstībā sasniedza mirdzošo Gaismu.

Izvilums no ‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksta

Dzīvesvieta visos apstākļos ir pirmdzimtā dēla īpašums, neatkarīgi no tā, vai mirušajam vajadzēja atstāt viņam arī citu īpašumu. Pirmdzimtais dēls turklāt saņem savu daļu no atlikušās mantojuma daļas. Tas ir tas, ko ir noteicis Dievs. Tomēr testators, būdams dzīvs, var brīvi rīkoties ar savu īpašumu tādā veidā, kā viņš uzskata par piemērotu. Tāpat arī pirmdzimtajam dēlam pašam Dieva dēļ jāņem vērā pārējie mantinieki un jābūt taisnprātīgam un taisnīgam pret viņiem. Patiesi, katram saskaņā ar dievišķā teksta skaidro prasību ir obligāti jāstāda testaments, lai to varētu īstenot pēc viņa aiziešanas mūžībā. Tā patiešām ir skaidrā patiesība. Ja, nedod Dievs, viņš neievēro dievišķo pavēli – tas ir, nesastāda testamentu – tad viņa īpašums ir jāsadala noteiktajā kārtībā.

Izvilums no ‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksta

Kas attiecas uz cilvēces tēva Ādama stāstu, kas ir aprakstīts sakrālajos Rakstos, tas prasa skaidrojumu un iztulkošanu. Ar „radišanu” tiek saprasta garīga radišana un debesu pastāvēšana;

jo citādi pat ar paviršu apceri būtu pietiekami, lai pārliecinātu pat bērnu, ka šim bezgalīgajam visumam, esamības pasaulei – šim bezgalīgajam kosmosam, šai brīnišķajai sistēmai, šai varenajai un pirmatnējai darbnīcai – ir daudz vairāk nekā seši tūkstoši gadu, kā to šajā apgaismotajā laikmetā ir sapratuši zinātnieki un mācītie vīri, pamatojoties uz pārliecinošiem apstiprinājumiem un pierādījumiem, kas balstīti gan uz secinājumiem, gan atklājumiem. Pēdējā laikā ir atrastas paliekas, kas noteikti un pārliecinoši ir novērtētas kā vairāk nekā desmit tūkstošus gadus senas. Izmantojot ģeoloģijas zinātņi, šis noslēpums ir ticis aptverts – ka pasaules vecums pārsniedz cilvēku priekšstatus. Vienam patiesajam Dievam mūžīgi pieder visi vārdi un īpašības, un šo vārdu un īpašību nepieciešamie pavadoņi tāpat ir mūžam pastāvējuši un pastāvēs arī mūžībā. Tam, kurš ir „Radītājs”, kāds ir jārada, savukārt Tam, kurš ir „Gādnieks”, kāds ir jāapgādā. Lai karalis būtu karalis, viņam ir jābūt valstij, armijai, suverenitātes emblēmām, karaļa pavadoņiem un svītai. Dieva neierobežotā vara ir nezūdoša; kopš neatminamiem laikiem tā pastāv, un nevienā brīdī tā nav pārtraukta. Jo karalim, kam nav karaspēka un teritorijas, nav svarīguma; un, ja „Tas, kuram pieder viss” būtu pilnīgi trūcīgs, tad ziniet, ka no Viņa esamības nebūtu iegūstama bagātāka raža kā no neauglīga cipreses koka.

Izvilums no ‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksta

Ak, sakrālo pišļu svētceļniek!

Izsaki vairākkārtīgu pateicību Visugodinātajam, kas tevi ir vadījis šajā ceļā un ļāvis tev sasniegt viszinīgā Kunga sliksni, rast patvērumu Viņa labvēlības cietoksnī un iegūt to, kas ir visu Viņa izredzēto galvenā cerība un vēlme.

Tagad, atgriezoties Ishqábád, tev jāņem līdzī pilni klēpji ziedu, kas ir dāvana no debesu rožu dārza, lai to saldaiss aromāts apreibinātu jauniešu nāsis un modinātu viņu maņas. Jo šie jaukie jaunieši ir augstāko valstību bērni un visaugstākās paradīzes maigie augi. Tie ir ziedi un smaržīgi augi pārliecības dārzā, vislīdzcietīgākā Kunga jasmīns un mežroze. Viņi ir auklēti pie dievišķās vienotības krūts un izaudzināti brīnumainās Dieva Lietas azotē. Viņi ir kļuvuši svaigi un zaļoksni, pateicoties sirsnīgās laipnības mākoņu straumēm.

Ak, šī Dieva gadsimta jaunieši! Šajā jaunajā laikmetā, šajā godības Kunga gadsimtā, jūs tik ļoti jāpievelk Svētītajai Dailei un tik ļoti jāapbur pasaules Mīļotajam, lai jūs varētu kļūt par šajā vārsnā izteiktās patiesības iemiesojumiem:

„Es esmu pazudis, ak, Mīlestība, apsēsts un apmāts,
Visā zemē es esmu Mīlestības muļķis.”¹⁷

Izvilums no ‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksta

Ak, jūs divi Svētnīcas svētceļnieki!

Ziņa par jūsu drošo ierašanos Parīzē tika saņemta un priecēja manu sirdi, tāpat kā to Parīzes draugu mīlestības un uzticības raksturojums, kas jūs sagaidīja ar milzīgu prieku, starodami liksmībā un izrādot vislielāko mīlestību, uzticību un sirsnību.

Runājiet atklāti par visām Dieva valstības pazīmēm, kuras jūs esat pieredzējuši savām acīm, un vislielākajā laimē un sajūsmā dalieties ar visu, ko esat dzirdējuši par dievišķām mācībām. Es dedzīgi lūdzu Dievu, lai Viņš iedrošinātu jūsu dvēseles un pacilātu jūs ar tādu nelokāmību, ka katrs no jums varētu stāties pretī veselai tautai. Lai jūs tik ļoti apreibina Dieva mīlestības vīns, ka jūs liekat saviem klausītājiem dejojot svētlaimīgā sajūsmā par Dieva mīlestības dziesmu un melodiju.

Tagad pienācis laiks priekam, ir prieka un sajūsmas diena, jo, lai slavēts Dievs, visas durvis tiek plaši atvērtas, pateicoties Abhá Dailes veltei. Bet, lai cerību koks dotu augļus un tīktu sasniegti rezultāti, ir vajadzīgas lielas pūles un pašai dziedzība, un ir nepieciešama domu koncentrēšana.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Kas attiecas uz laulības jautājumu un noteikto periodu starp saderināšanās un laulības brīdi, tas ir izšķirošs Dieva Grāmatas teksts, un to nedrīkst interpretēt. Agrākos laikos gadījumā, ja pagāja ilgs laika posms starp saderināšanos un laulību, radās nopietnas grūtības un problēmas. Tagad, saskaņā ar Grāmatas tekstu, kad tiek noslēgta vienošanās par laulību starp pusēm, t. i., kad puses saderinās un ir skaidrs, ka viņi tiks saprecināti, pirms laulības noslēgšanas jāpaiet ne vairāk kā deviņdesmit piecām dienām, kuru gaitā var veikt pūra sagatavošanu un citus pasākumus. Laulības ceremonijai

jānotiek tajā pašā naktī, kad notiks laulāto intīmā tuvība, tas ir, starp ceremoniju un tuvību nedrīkst būt laika intervāls. Šis teksts ir skaidrs un nav interpretējams, lai interpretācijas dēļ neatkārtotos tādas pašas grūtības, kādas mēdza rasties agrāk.

Izvilks no 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta

Ak jūs, divas godājamās dvēseles!

Jūsu vēstule tika saņemta, un tās saturs tika atzīmēts. Mana sirds noskuma, uzzinot, ka šie divi cienījamie cilvēki, kas bija kā viena dvēsele, tagad ir jāizšķir un viņu pieķeršanās kļūst par atsvešināšanos.

Lai arī šķiršanās ir pieļaujama, tomēr Dieva acīs tā ir ļoti pretīga un nosodāma. Laulības šķiršana var notikt tikai tad, ja nav palikusi nekāda alternatīva, ja abas puses izjūt riebumu viena pret otru un mokās. Ja gadījumā tas tā ir, īstenojiet laulības šķiršanu. Tomēr pēc tam, kad ir nolemts par laulības šķiršanu, jums jāgaida viens gads, līdz tā stājas spēkā. Ja šī atšķirtības gada laikā tiktu atjaunota pieķeršanās, tas būtu ļoti iepriecinoši.

Lai godību Godība nāk pār jums abiem!

Ja notiek šķiršanās, garīgajai mīlestībai un saiknei starp jums vajadzētu pieaugt, un jums jākļūst kā brālim un māsai.

'Abdu'l-Bahá vēstuļraksts

Cienījamajiem Ilgstošā miera centrālās organizācijas izpildkomitejas locekļiem

Jūsu 1920. gada 12. jūnijā rakstītā atbilde uz manu vēstuli tika uzņemta ar vislielāko pateicību. Dievs jāuzteic, tā liecināja par domu un mērķa vienotību, kas pastāv starp mums un jums, un pauda sirds jūtas, kurām piemīt sirsnīgas pieķeršanās pazīmes.

Mēs, bahājieši, izjūtam vislielākās simpātijas pret jūsu cienījamo organizāciju, tāpēc mēs jums nosūtījām divus izcilus cilvēkus, lai mūsu starpā izveidotu spēcīgas saites. Jo šajā dienā vispārējā miera jautājums ir ārkārtīgi svarīgs visās cilvēku lietās, un tas ir lieliskākais instruments cilvēces dzīvības un laimes nodrošināšanai. Bez šīs mirdzošās realitātes cilvēce nekādā ziņā nevarēs atrast patiesu mierinājumu vai reālu virzību, bet katru dienu arvien vairāk iegrimis nožēlojamajā postā.

Šis pēdējais briesmīgais karš ir skaidri pierādījis, ka cilvēce nespēj panest mūsdienu kara instrumentu sekas. Nākotni nekādā ziņā nevar salīdzināt ar pagātni, jo agrākiem ieročiem un bruņojumam bija tikai vājš efekts, savukārt modernie ieroči īsā laika sprīdī var cirst pa cilvēku pasaules saknēm un pārkāpt tās izturības robežas.

Tāpēc šajā laikmetā vispārējais miers ir līdzīgs saulei, kas dāvā dzīvību visām lietām, un tāpēc visiem ir jāpieliek pūles šī varenā ceļa iešanā. Tagad mums ar jums patiešām ir šis kopīgais mērķis, un mēs cenšamies to sasniegt visiem spēkiem, tā labā atsakoties pat no savas dzīves, saviem radniekiem un savas būtības.

Kā jūs, bez šaubām, dzirdējāt, Persijā tūkstošiem dvēseļu ir atdevušas savas dzīvības šajā ceļā, un tūkstošiem māju ir nopostītas. Neskatoties uz to, mēs nekādā ziņā neesam rimušie, bet esam turpinājuši savus centienus līdz pat šim brīdim un arvien vairāk cenšamies ar katru nākamo dienu, jo mūsu vēlme pēc miera neizriet tikai no saprāta: tas ir reliģiskās pārliecības jautājums un viens no Dieva ticības mūžīgajiem pamatiem. Tāpēc mēs cenšamies no visa spēka un, atsakoties no sava labuma, atpūtas un komforta, atsakāmies no savu lietu kārtošanas; mēs nododamies varenajai miera lietai; un uzskatām to par pašu dievišķo reliģiju pamatu, kalpošanu Viņa valstībai, mūžīgās dzīves avotu un varenāko līdzekli uzņemšanai debesu valstībā.

Mūsdienās cilvēki atzīst vispārēja miera priekšrocības, tāpat arī kara kaitējošā ietekme ir skaidra un acīmredzama visiem. Bet šajā jautājumā ar zināšanām vien nekādi nepietiek: lai tās iedzīvinātu visā pasaulē, ir nepieciešams īstenošanas spēks. Tāpēc jums jāapsver, kā var pamodināt pārliecinošo sirdsapziņas spēku, lai šo augsto ideālu varētu no domu pasaules pārvērst dzīves īstenībā. Jo ir skaidrs un acīmredzams, ka šī varenā pasākuma īstenošana nav iespējama parastu cilvēcisku jūtu ceļā, bet gan prasa spēcīgas sirds jūtas, lai tās potenciālu pārveidotu par realitāti.

Patiešām, visi cilvēki uz zemes zina, ka taisns raksturs ir slavējams un pieņemams un ka rakstura zemiskums ir nosodāms un no tā jāizvairās, ka taisnprātīgums un taisnīgums ir cienijami un patīkami, kamēr cietsirdība un tirānija ir nepieņemama un no tās jāizvairās. Neskatoties uz to, cilvēkiem, izņemot vien dažus, nepiemīt slavējams raksturs un taisnības izjūta.

Tāpēc ir vajadzīgs sirdsapziņas spēks un garīgas jūtas, lai dvēseles varētu just iekšēju nepieciešamību izrādīt labu raksturu. Mūsu stingra pārliecība ir, ka īstenošanas spēks šajos lielajos centienos ir Dieva Vārda dziļajā ietekmē un Svētā Gara apliecinājumos.

Mūs ar jums saista stiprākās mīlestības un vienotības saites. Mēs ar sirdi un dvēseli ilgojamies pēc dienas, kad cilvēces vienotības telts būs pacelta pasaules pašā sirdī un visos apvidos būs atritināts vispārēja miera karogs. Tāpēc ir jānodibina cilvēces vienotība, lai pēc tam varētu celt vispārēja miera celtni.

Jūsu organizācija, kas ir cilvēces pasaules labvēle, bahājiešu acīs tiek augstu vērtēta. Tāpēc laipni pieņemiet mūsu vislielāko cieņu un vienmēr informējiet mūs par saviem centieniem panākt progresu vispārējā miera jautājumā Eiropā. Mēs ceram, ka mūsu saziņa tiks pastāvīgi uzturēta.

1920. gada 1. jūlijā

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak tu, dievišķais jauniets! Tu vienmēr esi bijis manās domās, un es vienmēr esmu atcerējies par tevi. Mūsu tikšanās dienas nav aizmirstas. Tava seja un tēls vienmēr ir manu acu priekšā. No zīmju Valstības es lūdzu tev dot dievišķos apliecinājumus, lai ar katru dienu tu vari kļūt laimīgāks un mīļāks un baudīs Dieva mīlestības saldumu, kļūstot par dārgo draugu pastāvības un nelokāmības cēloni, lai dzīvības koks nes augļus, un ‘Abdu’l-Bahá lūgšanas var būt iedarbīgas.

Lai godību Godība nāk pār tevi.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak tu, kuru vilina Dieva daile! Šajā svētīgajā pasaules Ausekļa dienā, spožā Spīdekļa dzimšanas dienā,¹⁸ es domāju par tevi un uzrakstīju šo svētku sveicienu, lai tava sirds un dvēsele, kas iemīlēja Patieso draugu un pasaules Mīļotā vaigu, tiktu uzmundrināta un iepriecināta.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak, īstais draugs! Tu vienmēr esi manu acu priekšā un ļoti lolots; esi mana skata priekšā un ļoti cienījams. Esamības pasaulē nav varenākas saites kā sirds pieķeršanās. Pat tērauda ķēdei nav tādas pašas izturības pakāpes. Lai slavēts Dievs, ka saikne starp draugiem ir stingra un pamatīga; ka tā uzņem, uztver un sakopo skaidro Gaismu; un ar katru dienu kļūst aizvien stingrāka un stiprāka. Tāpēc esi laimīgs un pārliecināts, ka tev ir sirds un dvēseles pieķeršanās un ka tu esi Visvarenā paēnā un neierobežotas labvēlības lokā.

Nogādā pievienoto vēstuli Áqá Músá.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak, Patiesā kalps! Sērs ir Dieva mīlestības uguns, un dzīvsudrabs ir Dieva zināšanu okeāna sudrabs. Tad apvieno šos divus cēlos elementus un saskaņo un vieno šos divus drošākos pīlārus, tādējādi iegūstot cēlāko Akmeni, tas ir, dārgakmeņu Dārgakmeni, Valstības raktuvju Rubīnu, lai tu varētu atklāt dzižāko eliksīru un atrast patiesības alķīmiju un, metot to uz cilvēku dvēseļu vara un dzelzs, pārveidot tos par visīstāko zeltu.

Vai meklē alķīmijas noslēpumu? Te tas ir! Vai meklē nenovērtējamo eliksīru? Te tas ir! Vai meklē filozofu akmeni? Te tas ir! Jo visam citam, izņemot šo, nav augļu vai seku, no tā nav labuma vai lietderīga iznākuma.

Ievēro manus vārdus: meklē šo Valstības dzižāko eliksīru!

Lai Dieva godība ir ar tevi.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak, cienījamā kundze!¹⁹ Tava vēstule ir pienākusi. Tev ir taisnība tajā, ko esi uzrakstījusi: bahājiešiem ir pienākums tev palīdzēt, jo tev ir labi nodomi un tavš nolūks ir veicināt Bahá’u’lláh Lietu. Tomēr šobrīd karš un revolūcija ir sasnieguši tādu pakāpi, ka pat Eiropā nebūtu iespējams padarīt Bahá’u’lláh Lietu par dramatiskas izrādes

tematu. Visas tautas un nācijas ir aizņemtas ar asinsizliešanu; nē, nav redzams nekas cits kā vien kara liesma, kas uzkāpusi pašā debesu augstumā! Šajā laikā nevienam nav brīvā laika teātra apmeklēšanai. Ja par kādu tēlu būtu jāuzņem drāmas izrāde – kaut arī viņš būtu viens no pasaules izcilākajiem personāžiem – tā nebūtu sevišķi labi apmeklēta; un, pat ja daži cilvēki to apmeklētu, viņu domas būtu aizņemtas ar ziņām no kara. Tādēļ kādu laiku atliec sava sacerējuma publicēšanu; pienāks laiks tā iestudēšanai. Kaut arī bahājieši ir apjukuši un lielākoties sliktos apstākļos – izņemot nelielu skaitu labi situēto –, tomēr, protams, viņi tev sniegs palīdzību tavas grāmatas publicēšanā.

Kas attiecas uz šīs grāmatas dramatisko uzvedumu Eiropas teātros, tad patiesībā tam būs ievērojams iespaids. Tomēr Irānā šāda veida uzvešanai nebūs nekādas ietekmes. Ir jāpaiet ilgākam laika posmam, līdz Irāna sasniegs šādu gatavību. Šobrīd nav iespējamās izrādes par bahājiešiem teātrī, jo daudzi cilvēki ir naidīgi noskaņoti pret bahājiešiem. Cauru nakti un dienu rādītās mistēriju izrādes un seno laiku imāmu un praviešu teatrālie attēlojumi tik bieži nododas milzīgiem pārspilējumiem – piemēram, eņģeļi tiek parādīti nolaižamies no debesīm – un tajās iepin ļoti izpušķotas pasakas tā, ka šādi priekšnesumi ir vienkāršoti vien līdz bērnišķīgām izklaidēm, un galu galā tiem nav nekādas ietekmes.

Es ceru, ka tava grāmata tiks iestudēta Eiropā, bet tam jānotiek laikā, kad valdīs drošība un stabilitāte, miers un klusums.

Kas attiecas uz jautājumu par tavu darbu augļiem: vislielākais auglis ir Visvarenā labpatika, kas ir mūžīgās godības pamats; otrais auglis ir sirds un dvēseles apskaidrība, kas ir vislielākais dievišķais dāvinājums; trešais auglis ir atpazīstamība gan austrumos, gan rietumos, kas nākotnē spoži atmirzēs; un ceturtais auglis ir tāds, ka tava grāmata nākotnē būs ļoti pieprasīta. Es lūdzu tev pagodināšanu Valstībā, lūdzot tev arī debesu apgaismību, tuvumu Diženuma galmam, mūžīgo dzīvi un garīgo mirdzumu.

Lai godību Godība nāk pār tevi.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak tu, sakrālā sliekšņa kalps! Tu nezini, kādas satricinājums valda šajos apvidos! Visi cilvēki ir nobijušies un satraukti, kamēr pilsētnieki klīst bez mājām vai pajumtes kalnos un ciematos; jo viņi izjūt bailes par to, ka bruņukuģi pēkšņi sāks šaut ar dārdošu spēku, nolīdzinot pilsētas līdz ar zemi. Īsāk sakot, tev ir laimējies izbēgt un būt brīvam no visa šī drūmā jucekļa un kņadas.

Kaut arī, neizbēgami, arī tavā apvidū ir nemieri, tomēr tie nevar būt tikpat nopietni kā tie, kas skar šos apvidus; jo tu esi Kaspijas jūras krastā, kur karakuģu nav nevienai valstij, izņemot Krieviju, turpretī mēs atrodamies Vidusjūras krastā, kur visām valstīm pieder daudzi jo daudzi uguni metoši iznīcinātāji, un cilvēki baidās, ka tie varētu pēkšņi sākt uzbrukumu.

Tomēr no savas puses – Lai slavēts Dievs! – mēs esam Svētītās Dailes mīlestības pilnās gādības paēnā un vislielākajā mierā un pārliecībā esam dienu un nakti pārņēmti ar sakrālā sliekšņa aizsargāšanu; nodarbojamies ar Dieva piemiņu; un esam vislielākās sadraudzības un mīlestības aizgrābti.

Es lūdzu Dievu, lai Viņa mīlotajiem palīdz Viņa vēlība.

Ir saņemta vēstule no Izabellas Griņevskas; pielikumā tu atradīsi gan oriģinālu, gan atbildi, lai pēc tam, kad būsi tos izpētījis, tu varētu pārsūtīt šo atbildi. Ja cienījamā kundze vēlas izdrukāt un izplatīt savu grāmatu, tad viņai būtu iedrošinājums un stimulds, ja Kunga mīlotie viņai sniegtu zināmu palīdzību un atbalstu.

Cilvēki nav visi vienā līmenī: daži no tiem ir tādi, kas savus darbus veic tikai Dieva dēļ, nevēloties par savām pūlēm nekādu citu atlīdzību kā vien tuvošanos diženuma sliekšnim, – un tas ir pareizi un tā piedienas; vēl ir citi, kas pieder tai ļaužu kopai, kuri attēlojami kā šādas lūgšanas izteicēji: „Dod mums labu šajā pasaulē un labu nākamajā dzīvē.”²⁰ Ir jāizturas pret cilvēkiem līdzjūtīgi, citādi lietas kļūs grūtību pilnas.

Lai godību Godība nāk pār tevi.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak, nelokāmais derībā! Ziņa par viņa godātā Āqá Músá aiziešanu izsauca sāras un skumjas, savukārt viņa bijušās sievas radītās problēmas vairoja radušos izmisumu. Tas, ka nelaiķis Āqá Músá bija bahājietis, bija izsludināts visos Austrumos un Rietumos, un to zina valdība. Par šo jautājumu nav šaubu..

Kas attiecas uz Āqá Músá vēstulēm, kas bija Āqá Mírzá Haydar-‘Alí rīcībā, tā kā tagad ir pagājis ievērojams laiks, tās ir pazaudētas.

Ceļojums, kuru tu vēlējies veikt uz Kaukāza reģioniem un citām zemēm, lai sludinātu Dieva Vārdu, ir visnotaļ svētīgs pasākums. Ja Dievs tā vēlēs, tu šajā ceļā dosies ar vislielāko aizrautību un sajūsmu, prieku un liksmību un kļūsi par pamatu Dieva Vārda godināšanai.

Traktāts, kuru tu esi sacerējis, par jauno ideju saistību ar dievišķo mācību ir ļoti veiksmīgs. Tomēr „dališanās” un „vienlīdzība”, kas pieminēta dievišķajā mācībā, apzīmē pasākumus, kas tiek veikti brīvprātīgi,²¹ citiem vārdiem sakot, ja kādam no brīvas gribas ir iežēla pret nabadzīgajiem un viņš ar vislielāko prieku dāvā viņiem no savas bagātības, tad šāds cilvēks tiek godāts diženuma Galmā. Un, tiešām, daudzi no Dieva mīļotajiem ar vislielāko prieku un labprātību savu bagātību ir piešķirūši nabadzīgajiem, pilnā apmērā īstenodami brīvprātīgu dališanos, bet darījuši to pēc savas iniciatīvas. Kas attiecas uz dažās Eiropas valstīs aktuālajām jaunajām idejām, tad tās ir saistītas ar obligātu, nevis brīvprātīgu rīcību, kas ir postoša politiskajai struktūrai un izsauc haosu un apjukumu visās zemēs. Ar vienlīdzību un dališanos, kā izklāstīts dievišķajā mācībā, ir domātas tās darbības, kuras cilvēks īsteno no savas brīvas gribas un ar labdabīgu vēlību; un tā ir augstsirdības pazīme un cilvēces pasaules kārtības cēlonis. Būtu labi, ja otrajā izdevumā tu varētu izteikt šo domu tā, ka atšķirība ir tāda, ka, lai arī nevienam nav tiesību iekārot vai atsavināt cita īpašumu, tomēr dvēseles, kas ir atraisījušās no visa, izņemot Dievu, aiz mīlestības pret Viņa Daili apžēlojas par nabadzīgajiem un iztērē savus līdzekļus trūcīgajiem – nē, vēl jo vairāk, ar vislielāko prieku un patiku dāvā nabadzīgajiem visu savu bagātību vai daļu no tās. Citiem vārdiem sakot, mīlestībā pret līdzcilvēkiem viņi ir pašai ziedībai, dodot priekšroku cilvēku vairākuma interesēm un ērtībām, nevis

noteiktas grupas interesēm; un tas ir brīvprātīgi, nav piespiedu kārtā un liecina par augstsirdību, nevis par piespiešanu un vardarbību.

Nodod mīļotajai Dieva kalponei Fāṭimih Khánum²² sirsnīgākos Abhá sveicienu..

Lai godību Godība nāk pār tevi.

1919. gada 4. jūlijā

Izvilks no 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksta

Viņš ir Dievs.

Ak, nelokāmais derībā! Dažas dienas iepriekš tika izsūtīta vēstule, kurā bija ietverta atsevišķa vēstule, kas rakstīta Áqá Músá sievai; tāpat tika sastādīta liecība, kas tika nosūtīta pielikumā. Ja Dievs vēlēs, tās tiks saņemtas.

Tu rakstīji, ka pat grūtībās draugi joprojām nodarbojas ar mācīšanu. Tāda patiešām ir mīļoto īpašība un sirsnīgo raksturs: ka nekādi šķēršļi nevar viņus kavēt un nekādi atgadījumi nevar viņus aplaupīt; drīzāk, visstingrāko ierobežojumu un nelaimes gadījumā viņi turpina sludināt debesu valstības mācību, pat zem zobena un važu draudu brīdī viņi izkriedz: „Cik mēs esam svētīti!” un „Cik svētlaimīgs ir mūsu liktenis!”

Laikmeta pārmaiņas vienlīdz aptver gan draugus, gan ienaidniekus. Mirstīgā cilvēka liktenis nekad nav sasniegt sirds un dvēseles mieru. Tālab cilvēks nedrīkst piešķirt nozīmi dzīves gaistošo dienu pārmaiņām un nejaušībām; drīzāk viņam vajadzētu celties, lai veiktu visu, kas tam piedienas un tiek no viņa prasīts, neatkarīgi no tā, vai viņš atdusas mīkstā dīvānā vai arī viņam tiek draudēts ar ienaidnieka zobenu.

Tu rakstīji par Bákú draugu progresu, ziņojot, ka viņi visos pasaulīgajos un debesu aspektos ir uzrādījuši progresu un panākumus, visi kā viens kļūdami izcilnieki uz visu pārējo kopienu fona.

Kas attiecas uz to nelielo daudzumu ticīgo, kas ir krituši par ļaundaru upuriem, to var izskaidrot ar apsvērumu, ka, kad sausos džungļos tiek iedegta šķeltnieciskuma uguns, ir neizbēgami, ka arī daži zaļie koki tiks uguns aprīti.

Tādēļ es iepriekš rakstīju, ka draugiem ir jāatturas no jebkādas piespiešanās politiskajās lietās un jārikojas neitrāli. Viņiem

nevajadzētu apmeklēt nevienas partijas sapulces, nedz arī meklēt sadraudzību ar kādu frakciju. Lai slavēts Dievs! Sargādami Svētītās Dailes mācību, draugi visā pasaulē ir palikuši aizsargāti un neskarti.

Šo dažu dvēseļu vārdā, kurām ir nācies dzert mocekļa kausu – un tāpat arī to dvēseļu, kuras cietušas finansiālus zaudējumus –, pie vienesmes sliekšņa tika teiktas dedzīgas lūgšanas un lūgumi, lai Dieva vēlības pārpilnība varētu aptvert visus, un tās dvēseles, kuras ir tikušas noslepkavotas, vienesmes galmā varētu tikt atzītas par mocekļiem.

Tāda ir šī kalpa augstākā cerība.

Áqá Músá – lai pār viņu ir Dieva žēlastība un Viņa dievišķā labvēlība – savas dzīves laikā neizdevās nodibināt un uzcelt Mashriq’l-Adhkár Bákú; un arī es, kā tu jau zini, nepieņēmu neko no viņa. Ja viņš tomēr būtu uzcēlis šo vareno būvi, cik varena gan līdz šim brīdim būtu kļuvusi tās ietekme gan uz zemes, gan debesu valstībā!

Tagad šī mantība ir nonākusi tādu cilvēku rokās, kuriem, kā tu saki, viņš nebūtu ļāvis ienākt savās mājās un pret kuriem viņš izjuta spēcīgu riebumu. Tad ņemiet vērā, ak, redzīgie vīri! Žēlsirdīgais Dievs! Bagātie draugi nepieliek nekādas pūles un neveic nekādu kalpošanu, tāda ir viņu pieķeršanās šim zemes bagātībām. Tomēr ir iespējams, ka pēc nāves viņu bagātība nonāks ienaidnieku rokās! Šie pēdējie tad no tās uzdzīvos un, kā saka vienkāršā tauta, „deklamēs Fátihih”²³

Tu un vēl daži citi bijāt lūguši atļauju ierasties apmeklēt Svēto Zemi. Šajās dienās šāds apmeklējums ietvertu daudz nepatīkšanu un grūtību, tā ka jums varētu nākties ceļā pavadīt sešus mēnešus. Noteikti atlieciet apmeklējuma laiku uz citu reizi.

Lai godību Godība nāk pār tevi.

1919. gada 14. jūlijā

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak, mans līdzgaitniek! Es tev aizsūtīju vēstuli, kas rakstīta ar manu roku un kura, protams, jau ir pienākusi. Tā kā Kaukāzā nevar saņemt telegrammas no šejienes, vēstule tika nosūtīta ar draugu gādību. Tagad es atkal rakstu, lai teiktu, ka tev ir atļauts ierasties šeit, un mēs

gaidām tavu ierašanos. Doktors Džyá²⁴ kopā ar Dieva kalponi Zínat²⁵ ieradās šeit pirms divām nedēļām un gaida tavu atbraukšanu.

Iesaki visiem draugiem, ka nevienam nekad nevajadzētu izrunāt nicinošu vārdu attiecībā uz jauno frakciju, visiem jāsaglabā klusums. Tas ir ārkārtīgi svarīgi.

Lai godību Godība nāk pār tevi.

Pārsūti visbrīnumaināko Abhá sveicienu Dieva kalponei Fátimih Khánum.²⁶

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Lūgšana par piedošanu tam, kurš nesen aizgāja pie Dieva,
Áqá Mírzá ‘Alí-Akbar-i-Nakhjavání, lai pār viņu klājas
visugodinātā Dieva godība.

Viņš ir Dievs.

Ak, mans Dievs! Ak Tu, kas spēj nelaiimes novirzīt un ciešanas izkļiedēt! Es, patiesi, lūdzu Tevi, kā nepatikšanu nomāktais lūdz visuvarēno un viscildeno Ķēniņu; un es lūdzu Tevi, kā grēka aprūtinātais lūdz apžēlošanas un piedošanas Kungu, To, kurš atklājas debesu žēlastībā, sakot:

Ak, mans labestīgais Kungs! Patiesi, tavš kalps ‘Alí-Akbar ir ticējis Tev un Tavām zīmēm; ir atzinis Tavu visspēcību un Tavu neierobežoto varu; viņš ir pievilcis Tavu saldo smaržu aromāts; viņš ir iededzies no Tavas mīlestības uguns, pat būdams dzīves ziedonī un jaunības sārtumā; ir pasludinājis Tavu vārdu savu biedru pulkā; ir lūdzies Tevi ar ļoti dedzīgu sirdi; un viņš ir aicinājis ļaudis Tavas vēlības valstībā gan dienas, gan nakts stundās ar labu izturēšanos, žēlīgu attieksmi un mirdzošu sirdi, un ar krūtīm, kas izplestas, pārdomājot Tavas spožākās zīmes.

Nekad, ne nakti, ne dienu, viņš nenogura pieminēt Tevi: viņa mēle dziedāja Tev slavu gan rītausmā, gan krēslā, kamēr viņš bija pavērsies pret Tevi un pagriezies seju pret Tavas vēlības apgabalu; un viņš Tevi piesauca vienlīdz ar sirdi un ar mēli, lūdzot Tavas svētības un apliecinājumus, vēloties aizsniegt Tavas žēlastības durvis un cenšoties nokļūt pie Tavas vēlības avota. Mūždien viņš sajūsmināja Tavi saldie aromāti, un viņa krūtis izriezās, redzot Tavas zīmes; un

viņš skaitīja Tavus vārdus, virzīja ļaudis uz vadības ceļa, aicināja viņus uz dievbijību un taisnīgumu un baroja viņus ar Tavu mācību, kura ir gaisma acīm, gars sirdīm, labvēlība pret taisnīgajiem un dzīvība dievbijīgo sirdīm.

Ak, mans Kungs! Patiešām, šis Tavs kalps Tevi vienmēr lūdza gan slepeni, gan atklāti un aicināja Tevi gan ar sirdi, gan mēli, sakot:

Ak Kungs, mans Dievs! Ilgs ir bijis atšķirtības posms, un smags uz mani Tevis trūkšanas iespaids! Es patiesi ilgojos pēc Tavas žēlastības pļāvām, gluži kā balodis ilgojas pēc pavadoņa savā meža lapenē, vēloties ieraudzīt Tava skaistuma noslēpumu pasaulē un izbaudīt Tavu apžēlošanu un piedošanu gaismas sfērā.

Ak Kungs, mans Dievs! Es patiesi esmu uzslāpis; dod man dzert no diviem dāsnajiem Lielajiem ūdeņiem un ļauj man ieiet divos Zaļajos dārzos.²⁷ Piedod man manus grēkus un izkļiedē manas skumjas, Tu, kas pārzini neredzēto!

Ak, mans Kungs! Es esmu zems; paaugstini mani ar vēlību ieiet Tavā valstībā. Es esmu nabags; bagātini mani no nezūdošiem dārgumiem dievišķajā sfērā. Es esmu slimis; dziedini mani no manas smagās slimības. Liec man ienākt Tavā viscildenākā paradīzē, ak, mans visugodinātais Kungs, un neatstāj mani nomaldījušos un vientuļu. Sniedz man patvērumu Tavā dižākās žēlsirdības pavēnī un atbrīvo mani no šīs uzmācīgās tumsības. Nolem man visu nākamās pasaules labumu un gādā man Tavas dāvanas un dāvinājumus. Piedod man manus grēkus un manus pārkāpumus. Attīri mani no visām kaislībām un liec man ieiet Tavas vienesmes dārzā ar gaišu seju un debesu noskaņojumu.

Ak Kungs, mans Dievs! Es patiesi ļoti gaidu tikšanos ar Tevi un ilgojos mūžīgi palikt Augstajā Sapulcē.

Ak, mans Kungs! Nepievil manas cerības, piedod man manu nepareizo rīcību un padari mani par Tavas vēlības zīmi paradīzes vidū, lai es varētu izplūst dziesmā, kā to dara putni zaros, un ar svētlaimīgu sirdsapziņu teikt Tavu slavu zaru žuburā.

Tu, patiesi, esi visudāsnaiss; Tu, patiesi, esi vislīdzjūtīgais; un Tu, patiesi, esi allaž piedodošais, vienmēr piedevējs, visžēlsirdīgais.

25 Dhi'l-Qa'dih 1339²⁸

'Abdu'l-Bahá vēstuļraksts

Bákú

Dieva mīļoto uzmanībai, lai pār viņiem klājas visgodinātākā Dieva godība.

Viņš ir Dievs.

Ak jūs, kas esat baudījuši reibinošu malku no derības uzticības kausa!

Pateicība Viņa Svētībai, Tam, kurš pastāv pats par sevi, ka jūs esat nonākuši varenās telts pavēnī un esat ieradušies Abhá paradīzē, apgaismotajā Dārzā. Pateicoties derības uzticības vīnam, jūs savīļņoti Dieva mīlestības uguns karstumā. Es ceru, ka ar Abhá Dailes vēlību un veltēm jūs varēsiet kļūt par brīvo cilvēku vadītājiem un taisnīgo sabiedrības komandieriem; kļūt par Dzīvā, Pašpietiekamā atstātās ietekmes fokusa punktu un Viņa Svētības, visu zināšanu Tiecības, mirdzuma ausmas vietu; kļūt par dievišķas vienotības zīmēm un debešķas atraisītības izpausmēm; kļūt par mirdzošām zvaigznēm un starojošiem gaismekļiem; un tā iedegt Dieva mīlestības uguni pašās zemes virsotnēs un pasaules visdziļākajā sirdī, lai tās liesma varētu izplatīties uz visām pasaules daļām un reģioniem, un saldaiss svētuma aromāts no izpratnes rožu dārza varētu vēdīt visā Kaukāzā.

Ak, mans Dievs! Šī ir pilsēta, kurā ir degusi Tavas mīlestības uguns un ir spīdējuši Tavu zināšanu gaismekļi. Tad padari tās iecirkņus apgaismotus, apkārtni – smaržīgu, pagalmus – plašus un laimi – milzīgu ar Tavas dievišķas vienotības gaismu, kas spīd no šīs pilsētas visos šī apvidus virzienos; un tādējādi padari Tavus mīļotos par Tavas vienotības jūras viļņiem, Tavu zināšanu karaspēka ierindniekiem, Tavu velšu dārza kokiem un Tava apgādības koka augļiem.

Tu, patiesi, esi visdāsnaiss, viscildenais.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Tu, kurš tici Dailei, kas uzspīdējusi visiem apvidiem! Lai gan ārēji šķiet, ka kopš reizes, kad starp mums notika sarakste un saziņa, ir pagājis zināms laiks, tomēr mani sirds dziļumi ir savīļņoti par Dieva mīļoto pieminēšanu, tie uzmutuļo kā zefīrs un strauji ceļas līdzīgi varenēm ūdeņiem.

Šajās dienās Kaukāza reģions ir izkopusis ārkārtēju atsaucību. Ir jāpieliek pūles, lai varētu pierādīt, ka „Qáf no Korāna godības”²⁹ ir dievišķā Austrumu Fēniksa ligzda: Lai nu izdodas pacelt Dieva Lietas Símurgh³⁰ balsi no šīs teritorijas un apkārtējiem apvidiem, un lai šī gaišā kalna atspulgs var mirdzumā un krāšņumā krist pār šo neierobežoto plašumu.

Viņš teica:

„Patiesības Fēniks! Pēc tevis es esmu ilgojies!

Tomēr, lai slavēts Dievs, tu esi atgriezies no Qáf kalna!”³¹

Lai top redzams, ko tagad var paveikt draugu izstieptās rokas spēks!

Lai Dieva godība ir ar tevi.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Bákú

Dieva mīļotajiem un Žēlsirdīgā kalponēm, lai godību Godība nāk pār viņiem – gan vīriešiem, gan sievietēm.

Viņš ir Dievs.

Ak, Mīļotā galma tuvinieki! Ak, Mīļotā vaiga pielūdžēji! Ir teikts, ka viss Kaukāza reģions ir saistīts ar Araksas upi, kura Korānā aprakstīta ar izteicienu „akas ļaudis”.³² Praviešu grupa, par kuriem visas vēstures liecības ir zudušas, senos laikos tika uzaudzināti šajā gaisotnē un ar Visžēlsirdīgā smaržīgajām vēsmām piepildīja cilvēces pasauli.

Tāpat pavisam nesen Viņa Svētība Cildenais – lai mana dzīve ir upuris Viņam – tika izraidīts uz Chihríq un ieslodzīts tajā kalnā. Šī smarža nonāca pie Háfīz nāsīm Shíráz, kurš deklamēja šo divrindi:

„Ak, zefīr, ja tev būtu jāplūst garām Araksas krastiem,

Dēsti skūpstu uz šīs ielejas zemes un padari savu dvašu smaržojošu.”

Ari Viņa Svētība Zaratustra kādu laiku ceļoja un kalpoja šajā apkaimē. Tradīcijās un hronikās minētais „Kúh-i-Qáf” (Qáf kalns) ir tas pats Qafqáz (Kaukāzs). Irāņi uzskata, ka tā ir Símurgh patvēruma un Austrumu Fēniksa ligzda. Tāpēc tiek lolota cerība, ka šis Fēnikss, kas svētuma spārnus izpletis pāri Austrumiem un Rietumiem – ar to domājot neko citu kā brīnišķīgo dievišķo Lietu –, ligzdu un patvērumu atradīs Kaukāzā.

Slavējiet Dievu, ka Bákú draugi šajos kara gados bija mierā ar visām kopienām un saskaņā ar dievišķo mācību bija līdzjūtīgi pret visiem. Viņi izrādīja ārkārtīgu aizgrābtību Dieva Lietā, un viņus apreibināja un aizrāva Dieva mīlestības vīns. Tagad viņiem jārēc kā leviatānam, jāatgūst kara gados zaudētais un, ar uzmundrinošu himnu un aizraujošu piedziedājumu, jāievieš šajā apvidū kustības ekstāze, lai dievišķā gaismība varētu tik ļoti pārpludināt cilvēku sirdis, ka atspīdētu vienotības stari, tiktu izskaustas atsvešināšanās nokrāsas un visas kopienas varētu laimīgi sajaukties kopā – lai mīlestībā un draudzībā izdalās neizsakāms saldums un rodas tik liela sajūsma un pacīlātība, ka arī apkārtējās valstis saviļņos kustības ekstāzē.

Lai godību Godība nāk pār jums – gan vīriešiem, gan sievietēm.

1919. gada 3. jūlijā

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak tu, kas esi nelokāms Dieva mīlestībā! Ir pagājis zināms laiks, kopš es rakstīju tev vēstuli; tomēr es vienmēr esmu dedzīgi lūdzis pie vienesmes sliekšņa, lai tu visās savās lietās kļūtu par Dieva bagātīgo labvēlību iemiesojumu, lai tu ar sirdi un dvēseli varētu veltīt sevi Visvarenā ceļam un nodoties kalpošanai Áqá Músá³³ labā, ļaujot viņa prātam būt mierīgam.

Lai slavēts Dievs, tev ir sniegta palīdzība un apliecinājumi, jo viņš ir ļoti apmierināts ar tevi, kamēr viņa apmierinātība ir laimes avots visu cilvēku sirdīm, īpaši šajā laikā, kad viņam ir uzbrukuši pārbaudījumi; tomēr, lai slavēts Dievs, neskatoties uz šādiem pārbaudījumiem, viņš paliek pacietīgs un nelokāms, un es ceru, ka ar Visvarenā vēlību viņa miers un apmierinājums varēs sasniegt pilnību. Jo pagājušā gada laikā dievišķie pārbaudījumi uzbruka visiem ar vislielāko smagumu un intensitāti; tomēr, pateicoties Patiesā palīdzībai un labvēlībai, visi draugi stingri spēra soļus un izrādīja apbrīnojamu nelokāmību. Tāpēc es ceru, ka, ja tā būs Dieva griba, Áqá Músá draugiem rādīs labu piemēru – tādu, kuru grūtību gadījumos viņi visi atdarinās.

Ir sacerēta lūgšana, kurā lūdzam no Dieva piedošanu viņa nelaiķa dēlam, kurš uzkāpa drošā mājoklī³⁴ un par kuru sērojam: tev tā jānolasa, skaidri un acīmredzami izsakot tās nozīmi.

Sveicieni, un lai slava pār tevi.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak tu, laipnā, mīlotā Bahá'u'lláh kalps! Es nevaru atrast vēl cildenāku titulu, ar kuru tevi uzrunāt. Vien stundu atpakaļ es tev rakstīju vēstuli; un tagad, kad es kārtoju savus dokumentus, no tiem izslīdēja šī mīlošā drauga portrets. Kad es ieraudzīju šo burvīgo seju, es atkal iedvesmojos uzrakstīt šo vēstuli, lai tu varētu zināt, cik ļoti esi lolots šajos apvidos. Es ceru, ka mūždien, pateicoties Svētītās Dailes vēlībai un dāvanām, šī seja no dievišķā apliecinājuma gaismām var kļūt tik starojoša, lai pat mēness to apskaustu, un to var izgaismot un apspīdēt Patiesības Saules stari.

Lai godību Godība nāk pār tevi.

Ja tu pats spētu pārliecināt šo armēņu kungu³⁵ rakstīt patiesību, un lai viņš pats atsakās no tā, ko ir iepriekš uzrakstījis – kas ir pilnīgas aplamības un tīra apmelošana –, tas būtu visnotaļ uzteicami. Šajā jautājumā pieliec vislielākās pūles.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak tu, nelokāmais derībā! Tu uzzīmēji bahāju emblēmas dizainu. Tas ir brīnumaini labi izdarīts! Tomēr bahājiešiem par zīmi jābūt tādai rīcībai, darbiem un ieradumiem, kas ir saskaņā ar Bahá'u'lláh mācību. Šī ir emblēma Tam, kurš neatstāj pēdas, debesu pasaules brīnišķajai Zvaigznei.

Tu rakstīji par garīgo padomi. Ja man nāktos kaut ko rakstīt, tas dažiem cilvēkiem sagādātu skumjas. Tādēļ centies pieņemt veidā organizēt garīgo padomi. Tas būs labāks variants.

Kas attiecas uz grāfu Tolstoju, kad reiz šis armēņu cilvēks,³⁶ pateicoties taviem centieniem, būs izlabojis kļūdas savā grāmatā, nosūti tās kopiju grāfam Tolstojam. Tomēr Tolstojam būtu grūti pieņemt šo Lietu, jo viņa tieksme ir būt šī laikmeta unikālajai un vienreizīgajai figūrai starp ļaudīm. Ņemot vērā šo viņa iepriekšējo nodomu un apņēmību, viņam nāktos visnotaļ grūti atzīt savās dienās universālās Izpausmes nākšanu no dievišķās vienotības Rītausmas. Tomēr esi drošs, ka drīzumā tūkstošiem tādu cilvēku kā grāfs Tolstojs tiks sapulcināti viena patiesā Dieva karoga pavēnī.

Nodod visiem draugiem visbrīnīšķāko Abhá sveicienu.

Lai godību Godība nāk pār tevi.

Ja tev izdotos panākt, lai pats armēnis atteiktos no saviem vārdiem, atzīstot, ka dažas ieinteresētās personas viņu ir maldinājušas, tas būtu visnotaļ vēlami, jo, kā jau esi novērojis, tas, ko viņš ir uzrakstījis, ir tīrākā kaitniecība un nepārprotami sagrozījumi no derības lauzēju puses.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak, derības un testamenta sludinātāj! Ir saņemtas tavas daudzās vēstules, un visu to saturs izsauca prieku un patiku. Slavēsim Dievu, ka tev ir šādi palīdzēts un esi saņēmis šādus apliecinājumus kalpošanas veikšanai, un tu šādi esi cēlies pierādīt savu kalpošanu pie sakrālā sliekšņa. Tā ir pastāvīgā neierobežotā vara, tā ir mūžīgā dāvana! Atbilde uz tavām vēstulēm ir aizkavējusies, un to kavēja nopietni traucējumi, daudzi rūpesti un aktuālas bažas – tostarp gaidāmais ceļojums – neatstājot iespēju pievērsties šim jautājumam.

Tagad, kopš esmu ieradies no Haifas Portsaidā – šajā ceļojumā ir izcila gudrība, kas tiks atklāta vēlāk –, es rakstu īsu atbildi; ja Dievs vēlēs, es vēlāk atbildēšu pilnīgāk.

Nosūti visiem Dieva mīļotajiem brīnumainākos Abhá sveicienus, sakot:

„Ak, draugi! Ir pienācis laiks, lai jūs ar visiem spēkiem nodotos kalpošanai Dieva Lietai, celtos izplatīt saldus Dieva aromātus un izraisītu tik priecīgu troksni, ka Kaukāza – nē, visa Krievija – ievirpuļotu kustībā.”

‘Abdu’l-Bahá ar visu savu dvēseli ir nodevies upurēšanas kalpošanai: viņš simtreiz vairāk nekā iepriekš lolo cerību veltīt sevi šiem centieniem un katru dienu ilgojas steigties uz mocekļu lauku. Arī draugiem šajā kalpošanā un centienos jābūt maniem biedriem un līdzgaitniekiem, maniem partneriem un līdziniekiem: it īpaši Mírzá ‘Alí-Akbar, kuram ar dievbijīgu spēku un debešķu apņēmību ir jāupurējas Kunga ceļā.

Lai godību Godība nāk pār tevi.

Lūdzu, manā vārdā nodod godātajam Shaykh ‘Alí-Akbar³⁷ šādu

ziņojumu: „Mēs atkal un atkal cietām no trimdas un izraidīšanas; arī tev ir vajadzīgs malks no šī biķera, un ir vajadzīga daļa no šīs visdziženākās dāvanas, jo tu esi pelnījis šo dāvanu un šīs veltes.” Lai godību Godība nāk pār viņu.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak tu, kas esi dārgs ‘Abdu’l-Bahá! Tava vēstule tika saņemta, un arī grāfa Tolstoja ziņojums tika izskatīts. Patiesībā, pateicoties taviem centieniem, grāfs ir kļuvis taisnīgāks, pilnībā atsakoties no iepriekšējās neobjektivitātes. Es ceru, ka visos gadījumos tu saņemsi apliecinājumus un palīdzību kalpošanā Abhá slieksnim – lai mana dzīvība ir upuris Viņa tuviniekiem – un ka tu turpināsi sazināties ar minēto grāfu. Nenāktu par ļaunu nosūtīt viņam atsevišķu viņa dzīves apstākļiem atbilstošu un viņa gaumei pieņemamu vēstuļrakstu tulkojumu: tomēr ne tādā veidā, ka Krievijas valsts varai varētu rasties aizdomas, ka tu esi ar viņu vienprātībā un saskaņā visos principos – līdz pat iesaistei politiskajos jautājumos, jo minētais grāfs ir ārkārtīgi stipri iesaistījies politiskajās lietās.

Tu rakstīji par krievu kundzi.³⁸ tev ir atļauts ierasties ar viņu šeit. Es ceru, ka šajā ceļojumā tevi svētīs Viņa dāsnā labvēlība un sirsnīgā laipnība, Tā, kurš ir visugodinātais, visdziženākais.

Kad tu būsi iztulkojis *Apslēptos vārdus*³⁹ krievu valodā, ja tu gribētu šo grāmatu izdrukāt, tas būtu visnotaļ apsveicami; un ja tu iztulkotu arī *Atbildes uz dažiem jautājumiem*,⁴⁰ arī tas būtu uzteicami.

Lai godību Godība nāk pār tevi.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak, īstais draugs! Vēstule, kuru nosūtīji, ir izpētīta. Dažās iepriekšējās dienās mēs esam atgriezušies no franku teritorijas – jaukas kā rožu dārzs – uz Aleksandriju, koptu dzimteni. Lūk, „ceļu šķiršanās – no kurienes mēs aizgājām un līdz kurienei esam atnākuši”!⁴¹ Ziņa par draugu nelokāmību un viņu kalpošanu dievišķajam slieksnim bija prieka un liksmības avots.

Izabellas kundze savas grāmatas sarakstīšanā patiešām ir ielikusi ārkārtējas pūles. Pavēsti viņai, ka esmu vislielākā mērā iepriecināts un gandarīts. Ja Dievs vēlēs, viņa veiksmīgi pārstāvēs un iestudēs šīs divas drāmas.

Tu biji prasījis pēc Lietas skolotājiem. Šajā apvidū tāds nav pieejams; ziņa tiks nosūtīta uz Ţihrán.

Kas attiecas uz teozofijas biedrību, tad, ja tu apmeklēsi viņu sapulces un runāsi par cilvēces vienotību; par dievišķo vēstuļrakstu saturu; par no debesīm dzimušo garīgumu; un par vienlīdzību, vienprātību, mīlestību un saskaņu starp cilvēku bērniem; un sazināsies ar viņiem ar vislielāko draudzīgumu, tas nešaubīgi nesīs labumu.

Gulnár⁴² ir Ēģiptē: kad es ierados Aleksandrijā, viņa man atlidojot nosūtīja sveiciena telegrammu, un arī es viņai uzrakstīju atbildi. Šīs kundzes domas ir nedaudz izkļaidīgas.

Tātad, Bákú ir ticību un reliģiju brīvība: ja draugi pieliks pūles, ticība tiks plaši izplatīta, un dievišķās smaržas ļaus iekustināt cilvēkus.

Šis patiesais draugs patiešām pieliek vislielāko rūpību un centību, lai viņš varētu kalpot sakrālajam sliksnim. Es ceru, ka ar Patiesā žēlastības labvēlību viņš var uzplaukt visās savās lietās.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak tu, nelokāmais derībā! Vēstule, kuru tu sacerēji pēc atgriešanās, ir pienākusi. Šajā ceļojumā krievu kundze, pateicoties šī uzticīgā drauga centīgajiem centieniem, tika virzīta uz Miļotā ceļu.

Pirmā grāmata viņai noteikti jālabo; ja viņai tas izdosies, dievišķās devības vēstnesis viņu sasniegs un padarīs viņu par apgaismotu sveci. Runājot par viņas darba iestudēšanu, iespēju robežās netiks taupīti centieni; pēc tam jautājums ir Dieva rokās.

Ziņas par draugu vienotību un saskaņu, kā arī par Áqá Kíshí⁴³ un Ustád Áqá Bálá⁴⁴ sadraudzību un vienotību bija vislielākā prieka un liksmes cēlonis. Es ceru, ka visos apstākļos tu saņemsi palīdzību un apliecinājumus.

Lai slavēts Dievs, ka armēņu kungs⁴⁵ Pēterburgas laikrakstā ir labojis savu kļūdu attiecībā uz to, ko viņš bija rakstījis savā pirmajā

traktātā, uzzināja par lietas būtību un izlaboja savas vēršanās saturu; un arī tas ir, pateicoties taviem uzcītīgajiem centieniem.

Lai slavēts Dievs, pēc tavas ierašanās Bákú bija sarīkoti un pareizi organizēti publiski pulcēšanās pasākumi, un tas notika dievišķo apliecinājumu rezultātā.

Lai godību Godība nāk pār tevi.

Ak tu, uzticīgais, stiprais! Patiesībā, Dižākā Vārda, Viņa Svētības Godības debesu un zemes ceļā tu esi izrādījis – kā tu to arī turpini darīt – vislielāko pašaieliedzības pakāpi. Esi drošs, ka tu saņem palīdzību un apliecinājumus.

Lai slavēts Dievs, tavs godīgums un uzticamība ir acīmredzama un pierādīta Áqá Músá acīs. Ir jāpieņem daži efektīvi līdzekļi Bákú un Bálá-Khání – nē, visā Kaukāzā – , lai šo vietu iedzīvotāji varētu gūt labumu no Dieva veltēm un, izglābušies no untumu un nezināšanas tumsas, kļūtu par apgaismotām būtnēm.

Ja tu spēji izveidot skolu jauniešiem, kurā Áqá Shaykh ‘Alí-Akbar⁴⁶ vadībā viņi var apgūt, kā mācīt Lietu, un saņemt informāciju par dievišķajiem pierādījumiem un liecībām, tas būtu visnotaļ apsveicami.

Krieviete Gulnár⁴⁷ ieradās Aleksandrijā, kur viņa tikās ar mani un piedzīvoja vieglas garīguma jūtas; tomēr, tā kā viņa bija nodomājusi atgriezties Kazaņā, viņas domas bija ar to ļoti aizņemtas. Viņai pilnīgi nebija brīvā laika. Lūdzu, sazinies ar viņu: var cerēt, ka tavā un krievu kundzes⁴⁸ vadībā viņa pamazām tiks pilnībā atmodināta.

Pārējā laikā nes katram no draugiem brīnišķāko Abhá sveicienu; turies pie tā, kas ir aizgrābtības un pievilcības cēlonis, un riko Deviņpadsmit dienu svētkus.

Manā vārdā nodod debešķajam Shaykh ‘Alí-Akbar vislielāko mīlestību, uzticību un laipnību.

Lai godību Godība nāk pār tevi.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak, nelokāmais derībā! Vēstule, ko tu rakstīji, ir izpētīta. Tu rakstīji par dievišķo smaržu izplatīšanos šajā pilsētā. Tās bija tādas ziņas, kas pacilā garu. Protams, tagad tu jau esi sapulcinājis dažus draugus un esi veiksmīgi nosūtījis skolotājus uz nomaļām vietām.

Nodod krievu kundzei Izabellai manu sirsnīgāko mīlestību.

Ja Brauna kungs⁴⁹ brauc cauri Bákú, noteikti izrādi viņam vislielāko mīlestību un laipnību: var cerēt, ka viņš atteiksies no sava tendenciozā kursa un runās godīgi, jo azalí šo jautājumu viņam ir sagrozījuši.

Attiecībā uz Izabellas grāmatu: es uzrakstīju vēstuli uz Parīzi, taču acīmredzot tā vēl nav pienākusi. Es uzrakstīšu vēlreiz.

Lieliski, es ceru, ka, pateicoties Dieva neredzamajai palīdzībai, tu katru dienu varēsi kalpot aizvien labāk un izturēties ar vislielāko nelokāmību, lai Kaukāzs varētu kļūt par noslēpumainības Fēniksa ligzdu,⁵⁰ Bákú gaiss piepildīts ar muskusa smaržu, Tiflís – kļūt par vērtīgu dārgakmeni, Ganjih⁵¹ – kļūt par bagātību krātuvi un Shíshih⁵² – par mirdzoši tīru kristālu.

Aleksandrijas un Haifas parāds ir dzēsts, jo summa ir saņemta, un ir nosūtītas kvītis, kuras iepriekš bijāt pieprasījis. Lai godību Godība nāk pār tevi.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak tu, nelokāmais derībā! Tava jaunākā vēstule ir atnākusi no Bákú.

Tāpat no Izabellas kundzes no Parīzes ir saņemta gara vēstule un pielikts iespiests sacerējums. Pēc abu vēstuļu satura kļuva skaidrs, ka viņas nodoms ir Parīzē uzvest Viņa Svētības Cildenā Lietas dramatisku atainojumu. Es viņai esmu uzrakstījis vēstuli, kas pievienota pielikumā. Lūdzu, iztulko un nosūti to viņai.

Lūdzu, pievērs uzmanību angļu valodas apguvei; un, ja nepieciešams ceļot uz Londonu, tad arī tas ir atļauts.

Tu jautāji par konsultatīvās padomes locekļu vietniekiem. Arī vietnieki jāievēl tautai; tas ir, tie kandidāti, kuri pēc ievēlētajiem biedriem ir ieguvuši nākamo lielāko balsu skaitu, ar konsultatīvās padomes piekrišanu jāieceļ par vietniekiem. Šie jautājumi ir konsultatīvās padomes ziņā. Neviens nedrīkst tieši, patvaļīgi veikt jebkādas lietas, pat ja tas saskan ar tautas un valsts apstiprināto satversmi; drīzāk tas pagaidām jāveic ar garīgās padomes atļauju un pēc tam ar valdības starpniecību.

Lai godību Godība nāk pār tevi.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Bákú

Viņš ir Dievs.

Ak, stingrais derībā! Esmu gatavībā doties uz Rietumiem. Tādēļ man nav brīvā laika ilgai rakstīšanai. Eiropā teiktās runas ir apkopotas un izlabotas – nē, tās pat ir gatavas iespiešanai. Ja tu gribētu iztulkot un publicēt tās runas, kuras ir piemērotas teozofiem, tas nenāktu par ļaunu. Es ceļošu pēc divām dienām. Ja tu ļoti ilgojies mani apmeklēt, tev tiek dota atļauja. Nosūti visiem Dieva mīļotajiem brīnišķāko Abhá sveicienu.

Lai godību Godība nāk pār tevi.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Dārgie ‘Abdu’l-Bahá draugi! Ir nosūtīts mutisks ziņojums, sevišķi paturot prātā Áqá Mírzá ‘Alí-Akbari-Nakhjavání, ko šai spalvai, kas tajā ir iesaistīta, nav iespējas pierakstīt. Jautājums ir par mācīšanas darba ierobežošanu musulmaņiem. Jums visnotaļ ir jāizturas pret šo jautājumu kā svarīgu un attiecīgi jārikojas, jo šajā rīcībā ir visaptveroša gudrība. Pretējā gadījumā šīs teritorijas kļūs neaizskaramas – nē, pat naidīgākas nekā Irāna. Jums jārikojas ļoti piesardzīgi: tas ir nepieciešami un būtiski.

Lai godību Godība nāk pār jums.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak, mans tuvākais un mans uzticamais! Monreālā es esmu tik aizņemts, cik vien iespējams. Norisinās plaša domu apmaiņa un diskusijas dienas laikā un sarunas naktī. No visām vietām šī ir vislabākā. Šeit ir daudz, ko apskatīt, laikrakstos par to var iegūt nelielu ieskatu. Runājot par tevi, lūdzu, izpildi to, ko es tev norādīju. Nav iespēju uzrakstīt vairāk par šo. Nosūti šo vēstuli Ahmadovam⁵³ kopā ar sīkāku informāciju par notikumiem, kuri ir norisinājušies.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak tu, nelokāmais derībā! Tava vēstule ir pienākusi, un, izmantojot izdevību, es tagad uz to īsi atbildu.

Mācību pārvaldes veidošana ir visnotaļ atbalstāma un vajadzīga. Cerams, ka tuvākajās dienās vēlmais rezultāts kļūs redzams.

Viņa Svētības, Pilnīgā Zara vārds bija Mihdí, un viņa debesbraušanas laikā ritēja astoņpadsmitais viņa mūža gads. Bija trīs Svētītās Dailes lapas jeb meitas: Visdižākā Svētā Lapa, Furúghíyyih Khánum⁵⁴ un Šamadíyyih Khánum.⁵⁵ Visdižākā Svētā Lapa pastāvīgi kalpoja Viņa svētītajai personībai; un viņa netika pavadījusi ne stundu atelpā no viņai uzticētajiem darbiem. Iekštelpās Lapas bija nodarbinātas ar Dieva pieminēšanu un ar Dieva Lietu saistītu jautājumu izklāstu. Tā ritēja stundas. ‘Abdu’l-Bahá mātē⁵⁶ visu mūžu – gan nakti, gan dienu – nodarbojās ar dedzīgām lūgšanām un pieminēšanu un nodarbojās ar Dieva piesaukšanu, reliģisko jautājumu un pierādījumu izklāstu, pagodinādama Patieso.

Bahājietais atšķiras no citām sievietēm tā, ka citās austrumu kopienās sievietes nodarbojas vai nu ar mājsaimniecības dzīves pārvaldību, vai arī ar izpriecām un izklaidēm. Savukārt bahājiešu sievietes, lai arī viņas, cik vien spēj, rūpējas par ikdienas dzīvi, atlikušo laiku velta dievišķo patiesību un noslēpumu izklāstam.

Kas attiecas uz brīnumiem, kas noritēja Israēla bērnu karā ar neticīgajiem un ir ierakstīti Bībelē, tie sarakstīti pārnestā nozīmē un uztverami tēlaini; tomēr bahājieši neuzskata, ka praviešu brīnumi būtu bijuši neiespējami.

Kas attiecas uz tām dvēselēm, kuras agrāk atradās Áqá Músá lokā un tagad to pameta, tas notika, jo citi cilvēki viņus piespieda un bija uzstājīgi. Tādēļ neļauj tev pār lūpām nākt nevienam nepiedienīgam vārdam par Áqá Músá, bet saglabā pret viņu cieņpilnu attieksmi. Visuvarenais Liktenis gādās par iztiku šīm dvēselēm, savukārt viņiem no savas puses ir jāievēro Patiesā padomi un viņi attiecībā uz Áqá Músá nekādā gadījumā nedrīkst ļaut nākt pār lūpām nevienam neapmierinātību izsakošam vārdam.

Tu pieprasīji, lai Áqá Mírzá Haydar-‘Alí jautājumi tiktu izdrukāti un izplatīti. To drukāšana un izplatīšana starp bahājiešiem ir atļauta;

taču to darīt ārpus kopienas nekādā gadījumā nav pieļaujami, jo tas izsauktu visaptverošu niknumu un ienaidu. Ja tomēr draugi apņēmtos atcerēties šos faktus, pantus un tradīcijas un sapulcēs par tiem jautātu ‘ulamá, tad, ja pēdējie nespēs sniegt atbildi, cilvēki to sapratīs.

Draugi nedrīkst – nedz ar cilvēkiem kopumā, nedz ar ‘ulamá – runāt strīdu celošā veidā, drīzāk viņiem vajadzētu izteikties ar vislielāko uzmanību, laipnību un pieklājību. Viņi arī nedrīkst pieļaut, ka kāda tēma izraisa konfliktus un strīdus, jo strīdīga un polemiska runa nekad nenesīs nekādu noderīgu iznākumu, bet drīzāk izraisīs niknumu un ienaidu. Tāpēc viņiem jārunā ar vislielāko laipnību, pašaieliedzību, pazemību un pieticību, kā arī nekad nedrīkst ļaut nākt skarbam vārdam pār lūpām, tā vietā sakot: „Mums nav strīdu vai domstarpību ar kādu cilvēku grupu, kā arī mēs nevienam nenicinām, bet uztveram gan sevi, gan viņus kā viena patiesā Dieva kalpus. Mēs visi esam viena koka augļi un izauguši no viena un tā paša zaru žubura. Vienīgā atšķirība ir tāda, ka vieni meklē patiesību, bet citi ir mierīgi un klusi, nodarbināti ar sevi un savām interesēm.” Droši tulko *Stāstījumu*⁵⁷ vācu valodā.

Pašlaik nav atļauts publicēt šeiham adresēto traktātu.⁵⁸

Tev ir atļauts ceļot kopā ar Áqá Shaykh ‘Alí-Akbar⁵⁹ uz Irānu.

Lai godību Godība nāk pār tevi.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak, nelokāmais derībā! Ir pienākušas tavas daudzās vēstules. Ja Dievs vēlēs, katrai no tām tiks uzrakstītas atbildes.

Tu rakstīji par Krievijas amatpersonu. Ir acīmredzams, ka, pateicoties taviem centieniem, viņu zināmā mērā piesaista Lietā; ja Dievs vēlēs, viņš mazpamazām sāks tai pilnībā ticēt. Ja tavā īpašumā ir *Stāstījuma*⁶⁰ eksemplārs, nosūti viņam tik daudz eksemplāru, cik viņš vēlas, un uzraksti viņam, ka Mírzá Abu’l-Faḍl ir sarakstījis traktātu par šo Lietu, kas ir tulkots un izdots Amerikā.⁶¹ Lai viņš pieprasa no Parīzes draugiem gan šo grāmatu, gan arī *Atbildes uz dažiem jautājumiem*,⁶² kas ir tulkoti franču un angļu valodās. Ja viņš to var izdarīt, lai viņš iztulko *Stāstījumu* vācu valodā, tāpat arī vēstuļrakstus

*Ṭarázát, Tajallíyát, Kalimát, Bishárát un Ishráqát.*⁶³ Īsumā, lai viņš no turienes dabū visas grāmatas par šo Lietu, kādas Parīzē var atrast pie Dreifusa kunga.⁶⁴ ļaujiet viņam tās iegūt no viņa.

Nodod krievu kundzei⁶⁵ vislielāko ‘Abdu’l-Bahá sirsnīgo laipnību un, cik vien spēj, centies piesaistīt šo cienījamo personību dievišķajiem aromātiem; jo, ja reiz šī tikumīgā ģimenes māte kļūs piesaistīta un iedvesmota ticībā un pārliecībā, tad ar Svētītās Dailes apliecinājumu spēku viņa Rietumu zemēs kļūs par brīnišķu sveci.

Tu rakstīji par nemieriem Bákú. Droši vērsies pie valdības, lai varētu veikt aizsardzības pasākumus; tomēr ne prettrieciena veidā: drīzāk mēreni paziņo, ka tas ir pretrunā ar taisnīgumu un kaitē sadraudzībai un mīlestībai starp visiem attiecīgās valsts pavalstniekiem.

Īsāk sakot, esmu ārkārtīgi laimīgs un apmierināts ar tevi, jo tu esi cēlies kalpot Dieva Lietuvai. Es ceru, ka tev palīdzēs veikt izcilus kalpošanas darbus un kļūt par līdzekli Dieva Vārda paaugstināšanai.

Vienmēr nes grāfam Tolstojam mīlošus un sirsnīgus sveicienus un izturies pret viņu ar vislielāko pieklājību, jo mums patiešām tiek pavēlēts šādi izturēties. Var gadīties, ka viņš var kļūt taisnīgs. Ir pazīmes, ka viņa attieksme ir uzlabojusies un kļuvusi ieturētāka. Ir cerība, ka, ja Dievs vēlēs, tā var vēl vairāk uzlaboties un ka viņš par šo Lietuvu runās taisnīgi. Varētu nākt par labu, ka tu nosūtītu viņam un citiem viņam līdzīgiem šī kalpa vēstuli, kas adresēta Austrumu un Rietumu ticīgajiem⁶⁶ un kas ir tulkota un publicēta krievu valodā.

Lai godību Godība nāk pār tevi.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak tu, nelokāmais derībā! Tava vēstule ir pienākusi, tāpat arī pilnvara, kuru tu esi nosūtījis Áqá Mírzá Muḥsin.⁶⁷ Viņš ir devies uz Jeruzalemi. Ja Dievs vēlēs, viņš atgriezīsies ‘Akká un veiks pasākumus, lai nopirktu tev zemi.⁶⁸

Ja Áqá Músá plāno doties uz Ameriku, viņam noteikti jāierodas Svētajā Zemē un no turienes jādodas uz savu galamērķi.

Tu rakstīji par Shaykh ‘Alí-Akbar⁶⁹ ierašanos, sakot, ka tā ir bijusi nozīmīga pievilcības gara radišanās. ‘Abdu’l-Bahá cerība ir tāda, ka,

pateicoties Svētītās Dailes vēlībai un devībai, viņš šajā reģionā pacels karogu ar uzsaukumu „Yá Bahá'u'l-Abhá!”,⁷⁰ tāpat arī kļūstot par cēloni lielākai draugu aizrautībai un citu vadīšanai. Tu rakstīji, ka trīs krievu cilvēki ir pieņēmuši ticību. Drīz tu pieredzēsi, kā visas tautas un ciltis ieiet cilvēces vienotības telts pravēnī.

Tomēr turpini *Stāstījuma*⁷¹ tulkošanu krievu valodā, tā publicēšanu un izplatīšanu tikai tad, ja tas nerada kaitējumu. Tomēr nav nekādu iebildumu, ka tu tulkotu *Vēstuli Austrumiem un Rietumiem*⁷² un nosūtītu to Tolstojam.

Nosūti Dieva mīlotajiem brīnišķīgāko Abhá sveicienu.

Lai godību Godība nāk pār tevi.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak tu, nelokāmais derībā! Ir pienākusi vēstule, kas datēta ar *Dhi’l-Qa’dih* mēneša pēdējo dienu, un tās saturs ir pilns stingrības un nelokāmības Pārestības Cietušā derībā.

Attiecībā uz šī kristieša⁷³ grāmatas labošanu, ja tev izdosies gūt panākumus šajā jautājumā, tas būtu liels un visnotaļ nepieciešams sasniegums. Ja kādreiz viņš sarakstīs grāmatu, kuru viņš tagad ir iecerējis, lai viņš to ņem līdzi. Amerikā ir uzzīmēti ‘Akká vietu attēli, kas tur ir iespiesti un izplatīti. Mēs tev nosūtīsim to kopiju, lai tu tos viņam nodotu.

Mēs lūdzam Dievu žēlīgi dāvēt dziedināšanu Áqá Músá.

Visiem pārējiem draugiem nodod visbrīnišķāko Abhá sveicienu.

Lai godību Godība nāk pār tevi.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak, nelokāmais derībā! Dienās, kad tu biji šeit un pagodināts apmeklēt sakrālo Kapu, tu uzdevi vairākus jautājumus. Tajā laikā netika rasta iespēja uz tiem atbildēt; tagad īsa atbilde ir izklāstīta rakstiski.

*Mashriqu’l-Adhkár*⁷⁴ ir jābūt attīrītam no tādiem lietām kā līdzekļu kaste un kase; bet nav iebildumu, ja palīdzībai nabagiem īpašā vietā tiek uzstādīta atsevišķa kaste. Šis lēmums ir jāpieņem Vispasaules

Taisnīguma Namam, un trūcīgo kastes ieņēmumi ir jāiztērē pēc Taisnīguma Nama ieskatiem.

Kas attiecas uz „Mahallu'l-Barakih”,⁷⁵ tas ir līdzīgs citiem uzņēmumiem, un to arī regulē Taisnīguma Nama lēmums. Daļa no uzkrātajiem procentiem būtu jāiztērē labdarības pasākumiem.

Konsultatīvās padomes locekļu kalpošanas termiņš līdz Taisnīguma Nama sasaukšanai ir pieci gadi. Kad tiek sasaukts Taisnīguma Nams, visiem ir jāievēro tas, ko tā locekļi uzskata par piemērotu.

Pašlaik konsultatīvo padomju locekļi var brīvi atkāpties no amata. Kad vairāk nekā puse konsultatīvās padomes locekļu sapulcējas, viņi var apspriesties un pieņemt lēmumu.

Konsultatīvās padomes priekšsēdētājam ir ar šo amatu saistītās īpašas tiesības, viņam ir tiesības nodot divas balsis.

Šie norādījumi atbilst šobrīd spēkā esošajiem principiem un standartiem. Tomēr, kad tiks izveidots Vispasauls Taisnīguma Nams, tas apspriedīs visus šos jautājumus, gan lielus, gan mazus, un, atbilstoši laika prasībām, izdos saistošus lēmumus.

Nekas no tā, kas ir norādīts šajā lapā, nav obligāts: pašlaik norādītais kurss ir tikai ieteicams.

Kalpošanas pārvaldes⁷⁶ locekļiem ir uzrakstīta īpaša vēstule ar Áqá 'Abdu'l-Khálíq⁷⁷ starpniecību.

'Abdu'l-Bahá vēstuļraksts

Viņš ir Dievs.

Ak, garīgie draugi! Kad Jináb-i-Nakhjavání atradās šajā dievišķajā mājoklī, viņš lūdza katram no jums rakstīt vēstules. Tagad, uzticīgi izpildījis savu uzdevumu, viņš ir atbrīvojies no pārmetumiem; tomēr es no savas puses esmu sakaunējies, jo, tā kā man nav brīvā laika, es nespēju katram no jums rakstīt atsevišķu vēstuli. „Ikviens, kuru ierobežo apstākļi, tiek attaisnots un atbrīvots no nolaidības piedēvēšanas.”⁷⁸ Es attiecīgi esmu sastādījis vienu vēstuli, kurā esmu pieminējis visus garīgos draugus.

Jūs visi esat vienas jūras viļņi, vienas saules stari, viena dārza ziedi, viena biezokņa lauvas, vienas pļavas putni un viena rožu dārza smaržīgie ziedi: tāpēc jūs esat gluži kā viena dvēsele, un šī vēstule patiesībā ir rakstīta katram no jums.

Pateicieties Abhá Dailes vēlībai un devībai par to, ka Viņš ir iededzis tik spožu vienotības sveci, kas apgaismo visu cilvēku pasauli. Lai kādi trūkumi būtu mūsu vienotībā un saskaņā, tie izriet no mūsu pašu trūkumiem; jo citādi mūžīgās vēlības izliešanās ir sapulcinājusi visus vienas telts pavēnī, dvešot pār viņiem mūžīgās dzīvības dvasu un liekot cilvēces pasaules vienotības smaržai iesmaržot cilvēces nāsis.

Tagad nu naktī un dienā pielieciet milzīgas pūles, lai jūs kļūtu par vienotības gaismas ausmas vietām un atraisītības spozmes rīta zvaigznēm; un ar nepārspējamu pieķeršanos tik stipri sajaucieties kopā, lai Dieva devīgā likteņa mākonis varētu izliet savas veltes un Viņa dievišķās labvēlības gaismas varētu spulgi atspīdēt. Katru nakti un dienu, katru krēslu un rītausmu es dedzīgi lūdzu pie noslēpumu Valstības, izlūdzot visuvareno Dievu, lai jūs visos apstākļos parādītu pastāvīgumu un nelokāmību, sadraudzību un mīlestību.

Lai godību Godība nāk pār jums.

‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksts

Šajā dienā esamības pasaulē nevar iedomāties lielāku mīlestības un laipnības izpausmi kā to, ka Bahá’u’lláh svētnīcā varam atcerēties tuvinieku, pieminēt viņu un pienest lūgšanas par viņa labklājību. Tā ir Dieva varenākā labvēlība, Viņa vislielākā velte, Viņa augstākā dāvana un Viņa pilnīgā dāvinājuma zīme.

Izvilks no ‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksta

Piezīmes

- 1 Jēzus Kristus.
- 2 Muḥammad.
- 3 Báb.
- 4 Ṭáhirih, viena no pirmajām Báb sekotājām un dzejniece, kas pazīstama ar savu drosmīgo sieviešu tiesību aizstāvību.
- 5 Mírzá Hádí Dawlat-Ábádí, viens no Işfáhán pilsētas garīdzniekiem, kas kļuva par Báb sekotāju, vēlāk sāka atbalstīt Mírzá Yaḥyá un tika iecelts par tā pārstāvi Irānā un par viņa pēcteci. Bábī vajāšanas laikā viņš no savas ticības atteicās.
- 6 Mírzá Yaḥyá, Bahá'u'lláh jaunākais pusbrālis, kas sacēlās pret Viņu un nostājās pret Viņa Lietu.
- 7 Šim vārdam, ko persiešu valodā rakstījis 'Abdu'l-Bahá, nav skaidrs atbilstošs vārds angļu valodā.
- 8 Iespējams, Bahāju vienības tempļa Vienpadsmitais ikgadējais kongress, kas notika viesnīcā *McAlpin*, Ņujorkā, 1919. gada 26. – 30. aprīlī un kurā tika atklātas plašākai sabiedrībai *Dievišķā plāna vēstules*. Skat. latviešu valodā: 'Abdu'l-Bahá, *Dievišķā plāna vēstules* (Rīga, 2023).
- 9 Skat. latviešu valodā: *Bahá'u'lláh vēstuļraksti, kas atklāti pēc Kitáb-i-Aqdas* (Rīga, 2022), „Lawḥ-i-Ḥikmat (Gudrības vēstuļraksts)”.
- 10 Šim vārdam, ko persiešu valodā rakstījis 'Abdu'l-Bahá, nav skaidrs atbilstošs vārds angļu valodā.
- 11 Korāns 17:15. *Korāns*. Latviešu valodā (Rīga: Neputns, 2011).
- 12 Skat. latviešu valodā: *Báb rakstu izlase* (Rīga, 2023), „Izvilcumi no *Persiešu Bayán*”.
- 13 „Ak, visugodinātā Godība!”
- 14 Bahá'u'lláh.
- 15 Báb.
- 16 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksts, kura pēdējās daļas ieraksts tiek atskaņots bahājiešu svētceļniekiem viņu viesošanās laikā Skolotāja namā Haifā.
- 17 Marzieh Gail tulkojums [angļu valodā], kas publicēts grāmatā *Memorials of the Faithful*, 22., 30. lpp.
- 18 Bahá'u'lláh dzimšanas diena.
- 19 Izabella Griņevska (*Изабелла Аркадьевна Гриневская*), rakstniece, tulkotāja, viena no pirmajām bahāju ticības sekotājām Krievijā.

- 20 Sal. Korāns 2:201.
- 21 Bahāju rakstos „dalīšanās” (*muvasát*) un „vienlīdzība” (*muvasát*) apzīmē attiecīgi priekšrokas došanu citiem un līdzvērtīgu attieksmi pret viņiem kā pret sevi.
- 22 Mírzá ‘Alí-Akbar-i-Nakhjavání sieva.
- 23 Korāna ievada sūra; citiem vārdiem sakot, viņi tikai virspusēji izrāda cieņu aizgājēja piemiņai, par kuru tiek lasīta sūra „Atvērēja” apbedīšanas brīdī.
- 24 Dr. Dīyá’u’lláh Baghdádí.
- 25 Zínat Khánūm, Dr. Dīyá’u’lláh Baghdádí sieva, Mírzá ‘Alí-Akbar-i-Nakhjavání sievas māsa.
- 26 Mírzá ‘Alí-Akbar-i-Nakhjavání sieva un Zínat Khánūm vecākā māsa.
- 27 Skat. Korāns, 55. sūra.
- 28 1921. gada 31. jūlijs.
- 29 Skat. Korāns 50:1.
- 30 Mītisks lidojošs radījums persiešu leģendās, kas reizēm tiek pielīdzināts grīfam vai fēniksam.
- 31 Jalálu’-Dín Rúmí.
- 32 Skat. Korāns 25:38 un 50:12.
- 33 Áqá Músá Naqíuv.
- 34 Atsauce uz Korānu 54:55.
- 35 Sargis Mubagajian („Atrpet”), armeņu rakstnieks.
- 36 Sargis Mubagajian.
- 37 Domājams, ka Shaykh ‘Alí-Akbar-i-Qúchání.
- 38 Iespējams, ka Izabella Griņevska.
- 39 Skat. latviešu valodā: Bahá’u’lláh, *Apslēptie vārdi* (Rīga, 2022).
- 40 Skat. latviešu valodā: ‘Abdu’l-Bahá, *Atbildes uz dažiem jautājumiem* (Rīga, 2006).
- 41 Citāts atsauca uz slavenu Ħáfīz odu.
- 42 Olga Sergejevna Ļebedeva (Ольга Сергеевна Лебедева), tulkotāja, orientāliste, viena no pirmajām bahāju ticības sekotājām Krievijā.
- 43 Karbilá’i Áqá Kishíy-i-‘Alíuv.
- 44 Ustád Áqá Bálá Karímuv.
- 45 Sargis Mubagajian.
- 46 Domājams, ka Shaykh ‘Alí-Akbar-i-Qúchání.
- 47 Olga Sergejevna Ļebedeva.
- 48 Izabella Griņevska.

- 49 Profesors E. G. Brauns (*E. G. Browne*).
- 50 Kaukāzs, kas identificēts ar teiksmaino Qáf kalnu, bija Fēniksa slavenā māja.
- 51 Gendže, Azerbaidžānas otrā lielākā pilsēta.
- 52 Iespējams, ka tā ir Šušas pilsēta.
- 53 Iespējams, atsauce uz vienu no brāļiem Ahmadoviem, Hají Aḥmad-i-Mílání dēliem, kuri dzīvoja Tbilisī.
- 54 Bahá'u'lláh trešās sievas Gawhar Khánum meita.
- 55 Bahá'u'lláh otrās sievas Mahd-i-'Ulyá meita.
- 56 Navváb.
- 57 *Ceļotāja stāstījums*, kas sarakstīts, lai ilustrētu Báb dzīves epizodes, tulkojis [angļu valodā] E. G. Brauns.
- 58 „Vēstule Vilka dēlam” (*Epistle to the Son of the Wolf*), Bahá'u'lláh vēstuļraksts.
- 59 Iespējams, Shaykh 'Alí-Akbar-i-Qúchání.
- 60 *Ceļotāja stāstījums*, kas sarakstīts, lai ilustrētu Báb dzīves epizodes, tulkojis [angļu valodā] E. G. Brauns.
- 61 Varētu būt, ka *Hujaj'ul Beheyyeh* („Behai pierādījumi”), kuru tulkojis Ali Kuli Khan (New York: J. W. Pratt & Co., 1902).
- 62 Skat. latviešu valodā: 'Abdu'l-Bahá, *Atbildes uz dažiem jautājumiem* (Rīga, 2006).
- 63 Skat. latviešu valodā: *Bahá'u'lláh vēstuļraksti, kas atklāti pēc Kitáb-i-Aqdas* (Rīga, 2022).
- 64 Hipolīts Dreifuss-Bārnijs (*Hippolyte Dreyfus-Barney*).
- 65 Iespējams, Izabella Griņevska.
- 66 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksts, kas pazīstams kā *Law i-i-Sharq va Gharb*, „Vēstule Austrumiem un Rietumiem” (*Makátib-i-Haḍrat-i-'Abdu'l-Bahá*, vol. 1, pp. 307–24).
- 67 Áqá Mírzá Muḥsin Afnán.
- 68 Zemes gabals Haifā, kas tika nopirkts uz Mírzá 'Alí-Akbar vārda.
- 69 Adresāts varētu būt mocekļis Shaykh 'Alí-Akbar-i-Qúchání, kuram 1327. gadā pēc hidžras (1909. gadā) 'Abdu'l-Bahá pavēlēja apmesties Bákú, lai rūpētos par tur augošo bahāju kopienu.
- 70 „Ak, visugodinātā Godība!”
- 71 *Ceļotāja stāstījums*, kas sarakstīts, lai ilustrētu Báb dzīves epizodes, tulkojis [angļu valodā] E. G. Brauns.

- 72 'Abdu'l-Bahá vēstuļraksts, kas pazīstams kā *Law i-i-Sharq va Gharb*, „Vēstule Austrumiem un Rietumiem” (*Makátíb-i-Haḍrat-i-'Abdu'l-Bahá*, vol. 1, pp. 307–24).
- 73 Iespējams, ka Sargis Mubagajian.
- 74 Projektēts Bákú. Áqá Músá Naqíuv ar Skolotāja apstiprinājumu bija brīvprātīgi pieteicies Bákú uzcelt pielūgsmes namu.
- 75 „Mahallu'l-Barakih” (burtiski „Svētības Vieta”) attiecas uz kopienas uzņēmumu, kuru Irānas bahājieši izveidoja, lai nodibinātu fondu, ko līdzās citiem mērķiem varētu izmantot palīdzības sniegšanai nabadzīgajiem un trūcīgajiem, bērnu izglītošanai un bahāju ticības izplatīšanai.
- 76 Tajā laikā termins „kalpošanas pārvalde” (*majlis-i-khidmat*) tika lietots, lai apzīmētu padomes komiteju, kas nodarbojas ar visiem padomes praktiskajiem, saimnieciskajiem jautājumiem, un tā sniedza informāciju par padomi, tās sanāksmēm vai draugu organizētajām sapulcēm.
- 77 Domājams, ka Mírzá 'Abdu'l-Kháliq-i-Ya'qúbzádih.
- 78 Arābu maksima.

ISBN 978-9934-620-38-6

9 789934 620386